

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1989-1990

Nr. 2

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN 13 NOVEMBER 1989

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	23
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	25
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	25
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	29
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	31
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	36
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	37
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	38
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	41
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	42
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)	
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	42
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	44
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	44
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	45
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	49
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	50
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	53
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)	
L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	59
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	59
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	60
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	63
Rechtzetting	65

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (R.V.O. art. 69, 3 en 4)

G. GEENS VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING

Vragen nrs. 61, 46, 205, 69, 33, 349, 148, 48, 153, 88, 259
(zitting 19881989)
van 29 september 1989
van de heer M. DESUTTER

respectievelijk tot

de heer G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ;

de heer N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie ;

de heer L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ;

de heer J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin ;

de heer R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ;

de heer T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting ;

de heer P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur ;

de heer H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden ;

de heer D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs ;

de heer L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt ;

de heer J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Studies, enquêtes, opiniepeilingen, onderzoeken en audits in 1988 – Kostprijs

Het zou mij genoeg doen te mogen vernemen hoeveel en welke opdrachten er op uw departement gegeven werden tot het maken van studies, enquêtes, opiniepeilingen, onderzoeken, audits enzovoort in de loop van 1988.

Wat is de kostprijs van deze onderscheiden studies en welke instellingen kregen de opdracht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Gecoördineerd antwoord

Met betrekking tot zijn genoemde vraag gesteld aan alle Gemeenschapsministers wens ik het geachte lid mede te delen dat wegens de uitvoerigheid van de informatie het gecoördineerd antwoord hem persoonlijk zal toegestuurd worden.

Vragen nrs. 62, 47, 208, 71, 34, 356, 150, 41, 157, 91, 265
(zitting 19881989)
van 5 oktober 1989
van mevrouw N. MAES

respectievelijk tot

de heer G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ;

de heer N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie ;

de heer L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ;

de heer J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin ;

de heer R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ;

de heer T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting ;

de heer P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur ;

de heer H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden ;

de heer D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs ;

de heer L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt ;

de heer J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Subsidiëring internationale congressen te Brussel in 1988 – Bescherming Nederlandstalig karakter

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan.

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende

Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld : Franstalig correspondentieadres, eentalig Frans congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congrestaal toegelaten . . .)

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel werden door zijn diensten (mede)gesubsidieerd in 1988 ?
2. Om welke bedragen gaat het hier ?
3. Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
4. In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
5. Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
6. Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?
7. Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Gecoördineerd antwoord

In antwoord op de parlementaire vraag van mevrouw N. Maes, Volksvertegenwoordiger, in verband met de subsidiëring van internationale congressen in Brussel-Bescherming Nederlandstalig karakter kan ik haar meedelen dat :

1. door mijn diensten in 1988 het Internationaal Colloquium en seminarie „25 jaar Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudien” op 25-26 november 1988 gesubsidieerd werd ;
2. het gaat om een bedrag van 185.000,-BF ;
3. het congressecretariaat behoorde tot het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Administratie voor Gezin en Maatschappelijk Welzijn, die uiteraard tot de Nederlandse taalgemeenschap behoort ;

4. het Congres plaatsvond in het Auditorium „De Ligne” van het Gemeentekrediet ;
5. de Vlaamse eigenheid verzekerd is door de aard der organisatie en de inrichters ;
6. internationale congressen die in aanmerking kunnen komen voor subsidiëring, zich voor het onderwerp van het congres dienen te situeren binnen de prioriteiten van de Vlaamse Gemeenschap. De organisatoren dienen bereid te zijn ter beschikking gestelde informatie over Vlaanderen bij de deelnemers te verspreiden en zij dienen op de congresmappen te vermelden „met de medewerking van de Vlaamse Gemeenschap” ;
7. in principe alleen wordt tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling en instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen.

Vraag nr. 3 van 26 oktober 1989 van mevrouw N. MAES

Externe betrekkingen met inbegrip van de samenwerking tussen Gemeenschappen en Gewesten – Open brief van 11 oktober 1989 in „La Libre Belgique”

Op 11 oktober laatstleden verscheen in La Libre Belgique een weergave van uw open brief aan de Franstalige Gemeenschap.

Hierover zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. Was deze open brief een eigen initiatief of werd die in naam van de Vlaamse Executieve opgesteld ?
2. Wat bedoelt u met uw stelling „... de internationale betrekkingen moeten op pragmatische wijze geregeld worden” ?
3. Kan u de verklaring „dat de regeling voor de residuaire bevoegdheden niet dringend is” verduidelijken ?

Antwoord

1. Mijn open brief aan de Franse Gemeenschap van 10 oktober 1989 was een eigen initiatief.
2. Hiermee wordt bedoeld dat de regeling van de buitenlandse betrekkingen van de regio's een doelmatig en gecoördineerd optreden moet mogelijk maken.
3. Deze verklaring wordt in de verdere tekst van mijn open brief verduidelijkt. Ik citeer :

„De regeling inzake de residuaire bevoegdheden – uit te oefenen door de centrale staat en de Gemeenschappen en(of) de Gewesten – is niet dringend. De bijzondere wet van 8 augustus 1988 heeft op ruime en vrij duidelijke wijze de aan de Gemeenschappen en Gewesten toegekende bevoegdheden afgebakend. De toepassing van de impliciete be-

voegdheden, nu reeds voorzien in de wetgeving, verhindert de uitholling door de centrale staat van de toegewezen bevoegdheden. De praktische uitoefening van deze bevoegdheden op het terrein zal ons leren hoe dit probleem het best wordt opgelost.”

N. DE BATSELIER
VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE,
MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 46
(zitting 1988-1989)
van 29 september 1989
van de heer M. DESUTTER

Studies, enquêtes, opiniepeilingen, onderzoeken en audits in 1988 – Kostprijs

Het zou mij genoeg doen te mogen vernemen hoeveel en welke opdrachten er op uw departement gegeven werden tot het maken van studies, enquêtes, opiniepeilingen, onderzoeken, audits enzovoort in de loop van 1988.

Wat is de kostprijs van deze onderscheiden studies en welke instellingen kregen de opdracht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het antwoord op bovenvermelde vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

(Zie ook blz. 23)

Vraag nr. 47
(zitting 1988-1989)
van 5 oktober 1989
van mevrouw N. MAES

Subsidiëring internationale congressen te Brussel in 1988 – Bescherming Nederlandstalig karakter

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan.

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld :

Franstalig correspondentieadres, eentalig Frans congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congresstaal toegelaten . ..)

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel werden door zijn diensten (mede)gesubsidieerd in 1988 ?
2. Om welke bedragen gaat het hier ?
3. Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
4. In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
5. Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
6. Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?
7. Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat het antwoord op bovenvermelde vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

(Zie ook blz. 23)

L. WALTNIEL
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 205
(zitting 1988-1989)
van 29 september 1989
van de heer M. DESUTTER

Studies, enquêtes, opiniepeilingen, onderzoeken en audits in 1988 – Kostprijs

Het zou mij genoeg doen te mogen vernemen hoe-

veel en welke opdrachten er op uw departement gegeven werden tot het maken van studies, enquêtes, opiniepeilingen, onderzoeken, audits enzovoort in de loop van 1988.

Wat is de kostprijs van deze onderscheiden studies en welke instellingen kregen de opdracht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het antwoord op bovenvermelde vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

(Zie ook blz. 23)

Vraag nr. 209 (zitting 1988-1989) van 5 oktober 1989 van de heer J. CUYVERS

Ruimtelijke ordening en stedenbouw – Herziening Gewestplan Veurne- Westkust

In zijn antwoord op mijn vraag nr. 157 d.d. 26 juni 1989 zegt de geachte Minister dat „het voorstel van ontwerp in voorbereiding is en eerlang zal voorgelegd worden aan de Commissie van Advies van de streek West-Vlaanderen conform artikel 9 van de wet.”

Nu we ongeveer drie maanden verder zijn, verneem ik graag of het voorstel van ontwerp reeds aan bovenvermelde Commissie is voorgelegd en in welke fase de herziening van het Gewestplan Veurne-Westkust zich intussen bevindt.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de ontwerper zijn voorstudie voor een gedeeltelijke herziening van het Gewestplan Veurne-Westkust te Oostduinkerke pas half oktober heeft beëindigd.

Een voorontwerp van bestemmingsplan kon derhalve pas onlangs aan de heer Gouverneur van West-Vlaanderen verzonden worden, met het verzoek de herziening te willen inschrijven op de agenda van de volgende vergadering van de Commissie van Advies.

Vraag nr. 210 (zitting 1988-1989) van 5 oktober 1989 van de heer J. CUYVERS

Ruimtelijke ordening en stedenbouw – Bescherming landschappelijke waarde landbouwgebieden

De landschappelijke waarde van landbouwgebieden en/of andere landschappelijk waardevolle gebieden

wordt in bepaalde gevallen sterk aangetast door de inplanting van onesthetische constructies zoals varkensstallen, betonnen loodsen . . . Door de betrokken diensten die met de vergunningsaanvragen belast worden, worden voorwaarden opgelegd. Die voorwaarden blijken in de praktijk totaal ontoereikend. Ze leggen immers meestal slechts de verplichting op te voorzien in een miniem groenschermpje en specificeren slechts dat de dakbedekking geen helle kleuren mag hebben.

Uit de praktijk blijkt dat zelfs dit absolute minimum in vele gevallen niet eens wordt nageleefd en dat controle en sanctionering te wensen overlaten.

Uit een arrest van de Raad van State kan ik nochtans afleiden dat de geachte Minister voorwaarden kan opleggen die veel verder gaan dan de bovengenoemde om de waardevolle gebieden te beschermen.

Graag verneem ik welke maatregelen de Minister heeft uitgevaardigd opdat zijn ambtenaren strengere voorwaarden zouden opleggen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

Gevolggend aan zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

De esthetiek van de bouwwerken, het weze een landbouwbedrijfsgebouw, een industrieel gebouw, een openbaar gebouw, een residentiële constructie of een gebouw met recreatieve functie is meestal en in hoofdzaak een feitenkwestie.

Elke zaak dient geëvalueerd rekening houdend met de gegevens van plaats en tijd. Gelet op de grote verscheidenheid van de plaatselijke toestanden is het uit stedenbouwkundig oogpunt praktisch niet doenbaar algemeen geldende regels op te stellen die de plaatselijke aanleg, zeker vanuit esthetisch oogpunt tot in de laatste details regelen.

Bovendien is de esthetische appreciatie een zaak die sterk subjectief gebonden is waarbij de persoonlijke appreciatie van de beoordelende partij een belangrijke rol speelt.

Daarenboven dient ook rekening gehouden met de economische factoren. Het opleggen van bepaalde kostelijke gevelmaterialen bijvoorbeeld, kan de economie van het ontwerp sterk opdrijven. Bovendien wordt de esthetiek niet altijd bepaald door het gebruik van bepaalde materialen. Een betonconstructie kan uit esthetisch oogpunt evenzeer verantwoord zijn als een constructie in andere materialen. Een en ander wordt bepaald door de vormgeving, de kwaliteit van de producten, de verwerking, de omgevingsfactoren, de inkleding en dergelijke.

Stedenbouwkundige voorschriften op zichzelf kunnen derhalve niet volstaan om de esthetiek, naar ieders smaak, te waarborgen.

Tenslotte wil ik er het geachte lid op wijzen dat het

College van Burgemeester en Schepenen als plaatselijke verantwoordelijke voor een goede ruimtelijke ordening, de mogelijkheid bezit bij een bouwvergunning met kennis van zaken specifieke voorwaarden op te leggen die rekening houden met de eigenheid van het landschap of van de omgeving. Dit geldt ook voor de controle en de sanctionering.

Vraag nr. 211
(zitting 1988-1989)
van 5 oktober 1989
van de heer J. CUYVERS

Ruimtelijke ordening en stedenbouw – Bescherming open ruimte en omschrijving begrip „para-agrarische bedrijven”

De laatste tijd stelt men regelmatig vast dat er in landbouwzones loods en worden opgericht met een duidelijk industrieel karakter zoals voor veevoederbedrijven, diepvriesbedrijven, herstelwerkplaatsen voor landbouwmachines. De bouwvragen gebeuren meestal onder het mom van para-agrarische bedrijven.

Principieel is de inplanting van industriële bedrijven strijdig met de voorschriften van het gewestplan voor landbouwgebieden. Ik heb daarbij dan nog herhaaldelijk vernomen dat het ongunstig advies van de betrokken diensten van landbouw bij het in-overweging-nemen van de vergunningsaanvraag door de gemachtigde ambtenaar van Ruimtelijke Ordening wordt genegeerd. Bij de uiteindelijke afweging van de vergunningsaanvraag blijkt in de praktijk bovendien ook nog dat er bijna geen rekening wordt gehouden met milieuoverwegingen (zoals het al of niet aanwezig zijn van riolering in de buurt) noch met landschappelijke aspecten, noch met nadelige gevolgen op verkeerstechnisch vlak.

Graag vernam ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke beleidsmaatregelen heeft de Minister genomen om effectief paal en perk te stellen aan bovenstaande nefaste en illegale praktijken ?
2. Welke concrete inhoud geeft de Minister aan de term „para-agrarische bedrijven” ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het begrip „para-agrarische bedrijven” zeer ruim is en niet exact kan omschreven worden. Het kan immers betrekking hebben op al wat verband houdt met de landbouwsector in ruime zin. Hierbij is het industrieel karakter van de bedrijven één van de maatstaven. Met de toenemende industrialisatie van de landbouwproductie kan dit onderscheid steeds moeilijker gemaakt worden. De hoofdcriteria die gehanteerd worden om het para-agra-

risch karakter te beoordelen zijn, benevens het grondgebonden zijn, de nauwe relatie met het landbouwproductieproces en met de landbouwproducten (met uitsluiting van de loutere handel).

De inhoud van het begrip „para-agrarische bedrijven” wordt gegeven in de toelichting bij artikel 11 van het koninklijk besluit d.d. 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

In DOC 790802 is omschreven welke para-agrarische bedrijven in het agrarisch gebied kunnen toegestaan worden en aan welke criteria deze moeten voldoen.

Deze richtlijn is nog altijd van toepassing voor het Bestuur van de Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 212
(zitting 1988-1989)
van 5 oktober 1989
van de heer J. CUYVERS

Ruimtelijke ordening en stedenbouw – Bescherming open ruim te

Regelmatig kan men vaststellen dat nagenoeg intacte landbouwgronden en/of waardevolle landschappen vernield worden door het verlenen van bouwvergunningen voor nieuwe niet-grondgebonden land- en tuinbouwbedrijven en echte para-agrarische bedrijven. Door deze ongeordende inplanting wordt niet alleen de landbouwstructuur aangetast, maar dit gaat meestal ook nog gepaard met een aantasting van de ecologische en landschappelijke waarde van het gebied.

Zou een vorm van ordening van dergelijke bedrijven in één deelzone met een goede aansluiting op de bestaande verkeersinfrastructuur en openbare nutsvoorzieningen om de nagenoeg intacte landbouwgebieden en/of waardevolle landschappen niet meer aangewezen zijn ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

Gevolggevend aan zijn vraag, kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Reeds van bij de voorbereiding der gewestplannen werden de ontwerpers geconfronteerd met het probleem van de differentiatie van de verschillende hoofdzones die de bodembestemming bepalen : woonzone, industriezone, landbouwzone, groengebieden.

Een verdere opdeling van deze hoofdzones, meer in detail dan de huidige gewestplannen aangeven is echter uit oogpunt van ruimtelijke ordening in de praktijk bezwaarlijk door te voeren. De problematiek van de nadere detaillering inzake bodembestemming vertoont raakvlakken met de eigenheid van de verschillende sectoren : huisvesting, industrie, landbouw, groen. Wat meer bepaald de landbouwsector aangaat kan men ver-

schillende typen van bedrijven onderscheiden : eigenlijke landbouwbedrijven, waarvan de activiteit hoofdzakelijk gericht is op de produktie van gewassen, fruitteeltbedrijven, extensieve en intensieve veeteeltbedrijven, waarvan de produktie kan gericht zijn op zuivelprodukten of vleesprodukten, pluimveebedrijven waarvan de produktie kan gericht zijn op eieren of vlees, culturen onder glas (serrebedrijven), sierplanten- en bloemenbedrijven, pepinières naast talrijke andere typen van gemengde bedrijven.

Bovendien ontsnapt ook de landbouw niet aan een verdere specialisatie en modernisering. Dit heeft voor gevolg dat ook nieuwe typen van bedrijven ontstaan zoals de nevenbedrijven, ten behoeve van de landbouwproduktie (pikdorsers bijvoorbeeld), hydrocultuurbedrijven.

Deze evolutie in de landbouwbedrijfseconomische sector heeft voor gevolg dat deze bedrijven meer en meer een landbouw-industrieel karakter kunnen vertonen.

Het statisch karakter van de bodembestemmingsplannen laat bezwaarlijk toe rekening te houden met de snelle evolutie welke een sterk dynamisch karakter heeft en welke zich in de bedrijfseconomische sectoren voordoet.

Bij de beoordeling van bouwaanvragen in het agrarisch gebied dient men zich te houden aan de bepalingen van artikel 11 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen.

Ten behoeve van de toepassing in de praktijk van deze wettelijke bepalingen werd in 1979 een toelichtingsnota uitgewerkt, die bekend is onder doc. 790803, waarin de tekst van het voorgenoemde koninklijk besluit is uiteengezet.

De meer gedetailleerde ordening van de landbouwzones is mogelijk via het opstellen van een algemeen plan van aanleg of via bijzondere plannen van aanleg. Hiertoe dient echter de gemeente zelf de nodige initiatieven en inspanningen te leveren.

Vraag nr. 214
(zitting 1988-1989)
van 10 oktober 1989
van mevrouw M. VOGELS

Natuurreservaat De Maatjes – Noodzaak en uitvoeringswijze van waterbeheersingswerken

Op het grondgebied van de gemeenten Kalmthout (B) en Zundert (NL) ligt het grensoverschrijdende natuurreservaat De Maatjes. Het is een rietgebied van 55 ha, waarvan 10 ha op Belgisch grondgebied. Het Belgische gedeelte werd in 1976 beschermd, maar er bestaat nog geen beheersvorm, dit in tegenstelling tot Nederland. Het Maatjesreservaat is internationaal bekend voor zijn fauna en flora.

Uit een schrijven van AROL (Bestuur voor Monumenten en Landschappen) aan de Werkgroep Behoud Rietland De Maatjes, blijkt dat in het kader van de ruilverkavelingsplannen van de Kalmthoutse wijk Nieuwmoer

een definitief voorstel werd voorgelegd aan de bevoegde instanties voor het graven van een afwateringsstelsel in agrarisch gebied met ecologische waarde en doorheen het natuurgebied en natuurreservaat. Het betreft een opsplitsing van het afwateringsbeleid van de Broekloop en dit ter ontlasting van de Roosendaalse vaart. De eigenlijke reden voor deze ontlasting wordt niet vermeld.

Van Nederlandse zijde eist men ter bescherming van zijn natuurgebied tegen eutrofiëring de bouw van een vaste stuw op 14,6 m TAW, dit is op ongeveer de maaiveldhoogte van het Belgisch reservaatdeel waar deze gracht doorheen zou lopen. Alhoewel de Nationale Landmaatschappij stelt dat het de bedoeling is de status quo in de waterhuishouding in het gebied te behouden.

De te bouwen stuw zal echter tot gevolg hebben dat, zodra de waterstand lager komt dan 14,60 m, het waterpeil van het natuurgebied (gelegen buiten het ruilverkavelingsblok) gekoppeld wordt aan het waterpeil van de nabijgelegen Broekloop. Het beschermd veengebied en de tegenaanliggende weilanden in het natuurgebied zullen, niet alleen in volle zomer, maar ook gedurende de meeste tijd van het jaar, ontwaterd worden langs de Broekloop. Vooral het moeras zelf zal blootgesteld worden aan de nefaste gevolgen van een lager en daarbij nog meer schommelend waterpeil.

Deze plannen van de Nationale Landmaatschappij druisen in tegen zowat alle rapporten en adviezen met betrekking tot het beheer en behoud van het natuurgebied De Maatjes.

Bovendien blijkt uit het advies van de Raad van State van 18 februari 1982 dat de ruilverkavelingscomités gehouden zijn een bouwvergunning aan te vragen voor het uitvoeren van cultuur-technische werken.

Bovendien zou een dergelijke vergunning in sommige gevallen pas kunnen worden toegestaan na wijziging van de bestaande gewestplannen en de plannen van aanleg, iets wat voor het natuurreservaat De Maatjes en het omringende weiland (agrarisch gebied met ecologisch belang) het geval is.

Niet alleen aan natuurbehoudszijde, maar ook in landbouwerskringen stelt men zich meer en meer vragen naar de noodzaak van en de wijze waarop waterbeheersingswerken worden uitgevoerd. Zo zijn bijvoorbeeld in de afgehandelde ruilverkavelingen Loenhout en De Mark-Meerseldreef heelwat stuwen buiten gebruik gesteld omdat deze de waterhuishouding totaal ontregelen.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Heeft het ruilverkavelingscomité reeds zijn volledige plannen aan de Minister voorgelegd ? Zo ja, werden er reeds beslissingen dienaangaande genomen en welke zijn deze ?
2. In hoeverre stroken de door het ruilverkavelingscomité voorgestelde plannen met de verordeningen van de gewestplannen en de plannen van aanleg ? Welke bepalingen zijn er van kracht voor een gebied

op het gewestplan aangeduid als „agrarisch gebied met ecologisch belang” ?

3. Werd er door het ruilverkavelingscomité een bouwvergunning aangevraagd zoals dit noodzakelijk is voor dergelijke werken en wat is het advies van de geachte Minister ter zake ?

Antwoord

In antwoord op haar bovengenoemde vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de plannen voor de Broekloop nog niet definitief zijn. Een bouw-aanvraag werd derhalve nog niet ingediend.

Het ligt voor de hand dat de ruilverkaveling moet rekening houden met de voorzieningen van het gewestplan en de bijhorende algemene stedenbouwkundige voorschriften met koninklijk besluit van 28 december 1972 en de aanvullende stedenbouwkundige voorschriften van het Gewestplan Turnhout met koninklijk besluit van 30 september 1977. Om die reden wordt, voor het behoud van de ecologische en landschappelijke waarde, door het ruilverkavelingscomité thans overleg gepleegd met diverse instanties bevoegd voor natuurbehoud en landschapszorg.

Voor zover het werken en handelingen betreft die onderworpen zijn aan een bouwvergunning zal nagegaan worden of de plannen de goede stedenbouwkundige (in casu planologische) aanleg niet in het gedrang brengen.

Binnen dit kader wordt er eveneens nagegaan of de plannen de ecologische en landschappelijke waarde van het gebied en zijn omgeving eerbiedigen, uiteraard voor zover het gaat om elementen die tot de materie van de stedenbouw en de planologie behoren.

Verder wens ik het geachte lid erop te wijzen dat de ruilverkaveling en de eventueel hiermee gepaard gaande beheersingswerken, inzake opvatting, uitvoering en controle, tot de bevoegdheid behoren van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

J. LENSSENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 69
(zitting 1988-1989)
van 29 september 1989
van de heer M. DESUTTER

Studies, enquêtes, opiniepeilingen, onderzoeken en audits in 1988 – Kostprijs

Het zou mij genoegen doen te mogen vernemen hoeveel en welke opdrachten er op uw departement gegeven werden tot het maken van studies, enquêtes, opiniepeilingen, onderzoeken, audits enzovoort in de loop van 1988.

Wat is de kostprijs van deze onderscheiden studies en welke instellingen kregen de opdracht ?

NB. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord verstrekt zal worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Regering en Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

(Zie ook blz. 23)

Vraag nr. 70
(zitting 1988-1989)
van 4 oktober 1989
van de heer P. BREYNE

Minder-validen – Normen voor vervoer en toezicht

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen welke de normen (inzake technische uitrusting en ritduur) zijn die moeten nageleefd worden bij het vervoer van minder-valide personen (meer bepaald rolstoelpatiënten) van de woonst naar een medisch-pedagogisch instituut, en welke instanties respectievelijk verantwoordelijk zijn voor en toezicht houden op de naleving van deze normen.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid hiernavolgend antwoord verstrekken.

Het Fonds voor medische, sociale en pedagogische zorg voor gehandicapten heeft voor de inrichtingen werkend onder het semi-internaatstelsel en de dagcentra als erkenningsnorm gesteld dat de duur van het door de inrichting georganiseerd vervoer één uur, zowel naar als van de inrichting niet mag overschrijden.

Naar subsidiëring toe zijn er twee mogelijkheden :

Terugbetaling van de kosten van vervoer georganiseerd door de inrichting in eigen beheer.

Terugbetaling van de kosten van vervoer georganiseerd door een vervoermaatschappij die de laagste prijs-offerte deed bij een daartoe georganiseerde openbare aanbesteding.

De terugbetaling van de kosten van het vervoer van de semi-interne schoolgaande kinderen is beperkt tot de dagen in de inrichting doorgebracht tijdens de verlofdagen en de schoolvakanties.

Het vervoer tijdens de schooldagen wordt georganiseerd door Onderwijs.

De ambtenaren van het Bestuur Minder-Validen oefenen toezicht en controle uit op de toepassing van deze bepalingen.

Wat de technische uitrusting van de voertuigen betreft meen ik te moeten verwijzen naar het algemeen reglement op de technische eisen waaraan de motorvoertuigen en hun aanhangwagens moeten voldoen (KB 15

maart 1968) dat onder de bevoegdheid valt van de Minister van Verkeerswezen.

Vraag nr. 71
(zitting 1988-1989)
van 5 oktober 1989
van mevrouw N. MAES

Subsidiëring internationale congressen te Brussel in 1988
– Bescherming Nederlandstalig karakter

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan.

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld : Franstalig correspondentieadres, eentalig Frans congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congresstaal toegelaten . ..)

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel werden door zijn diensten (mede)gesubsidieerd in 1988 ?
2. Om welke bedragen gaat het hier ?
3. Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
4. In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
5. Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
6. Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?
7. Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord verstrekt zal worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Regering en Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

(Zie ook blz. 23)

Vraag nr. 2
van 17 oktober 1989
van de heer W. SEEUWS

Bijzondere jeugdbijstand – Erkenningscommissie bijzondere jeugdbijstand

Het decreet inzake bijzondere jeugdbijstand voorziet in de oprichting van een erkenningscommissie die onder andere de personeelsomkadering voor de gezinsplaatsingsdiensten zal moeten vastleggen.

Ondertussen functioneren een aantal diensten met personeelsleden die konden in dienst genomen worden via de conventie gesloten met uw voorgangster Minister Rika Steyaert.

Daar deze conventie eindigt op 31 december 1989 en er nog geen vervangende maatregelen werden getroffen komt de werking, en zelfs het voortbestaan van een aantal diensten, in het gedrang. In een aantal diensten kregen sommige, in dergelijk statuut aangeworven personeelsleden reeds hun vooropzeg.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wanneer wordt de erkenningscommissie geïnstalleerd en op welke termijn kunnen de nieuwe personeelsnormen worden verwacht ?
2. Wordt er in maatregelen voorzien ter vervanging van bovengenoemde conventie, en zo ja, welke en tegen welke datum ?

Indien niet, door welke voorzieningen kunnen de betrokken personeelsleden en diensten dan wel worden opgevangen ?

Antwoord

In antwoord op de vragen gesteld door het geachte lid heb ik de eer het volgende mede te delen.

1. De erkenningscommissie werd geïnstalleerd op 24 oktober 1989.

Ik heb aan deze commissie een spoedadvies gevraagd tegen 15 november 1989 aangaande een besluit van de Vlaamse Executieve houdende coördinatie van alle subsidiëringsregelingen in de sector bijzondere jeugdbijstand.

Tevens werd advies gevraagd met betrekking tot een grondige reorganisatie van de sector inzake

soorten voorzieningen met hun specifieke erkennings- en subsidiëeringsnormen.

Dit advies wordt ingewacht tegen 30 juni 1990.

2. Voornoemd coördinatiebesluit houdt tevens een omzetting in van de bestaande subsidiëeringsregelingen op basis van jaarlijkse conventies door een volwaardige reglementering door het besluit zelf, waardoor de rechtszekerheid van de betrokken voorzieningen aanzienlijk verhoogd wordt.

De bestaande conventies zullen verlengd worden tot ze kunnen vervallen door de inwerkingtreding van een volwaardige reglementering ter zake.

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 348
(zitting 1988-1989)
van 28 september 1989
van de heer H. VAN DIENDEREN

Leefmilieu – Samenwerking inzake ontwikkelingssamenwerking en leefmilieu

In mijn vraag nr. 42 van 30 september 1988 ging ik in op de geplande dialoog tussen ontwikkelingssamenwerking en leefmilieu. U stelde dat er stappen werden ondernomen en beloofde ook informatie bij eventuele wijzigingsvoorstellen.

Hoe ver is dit initiatief al gevorderd? Welke zijn de resultaten tot nog toe?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat ik tot op heden geen stappen heb ondernomen inzake de geplande dialoog tussen ontwikkelingssamenwerking en leefmilieu.

Vraag nr. 354
(zitting 1988-1989)
van 4 oktober 1989
van de heer J. CUYVERS

Natuurbescherming en natuurbehoud – Behoud oorspronkelijke flora in Neigembos (Ninove)

Het Neigembos (Ninove) is een waardevol natuurgebied, dat voor het grootste gedeelte eigendom is van de Vlaamse Gemeenschap. In de loop van dit jaar werd door de dienst Groenbeheer (AROL) gele kornoelje (*Cornus Mas*) in het Neigembos aangeplant. Voor zover ik weet komt deze plant amper voor in Vlaanderen, en zeker niet in Oost-Vlaanderen en Brabant. De gele kornoelje behoort dus niet tot de oorspronkelijke flora van het Neigembos.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Waarom werd de gele kornoelje aangeplant in het Neigembos?
2. Heeft de Minister reeds maatregelen genomen om deze struiken te laten verwijderen?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat in het Neigembos slechts werken worden uitgevoerd in het kader van het behoud en de verbetering van de natuurwetenschappelijke waarde.

Aldus werden vorig jaar op de overgang tussen de bosrand en een hooiland enkele inlandse soorten, zoals (gele) kornoelje en sleedoorn, aangeplant met het oog op het verkrijgen van een meer regelmatige overgang tussen de zoom van het bos en de hooiweide.

Deze aanplantingen werden aangelegd op advies van de wetenschappelijke „Adviescommissie Neigembos”, waarvan ook plantendeskundigen deel uitmaken.

Voordien werden reeds, eveneens op advies van de beheerscommissie, proefpercelen aangelegd met hulst en meidoorn, teneinde de toegankelijkheid te beperken en aldus de erosie af te remmen.

Vraag nr. 355
(zitting 1988-1989)
van 4 oktober 1989
van de heer J. CUYVERS

Natuurbescherming en natuurbehoud – Samenstelling en werking Adviescommissie Neigembos

Het Neigembos (Ninove) is een waardevol natuurgebied, dat voor het grootste gedeelte eigendom is van de Vlaamse Gemeenschap. De Adviescommissie Neigembos staat de Gemeenschapsminister van Leefmilieu bij in het beheer van het Neigembos.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen?

1. Wie zetelt in deze Adviescommissie Neigembos?
2. Hoeveel keer is deze Commissie samengekomen in de periode 1985 tot heden?
3. Over welke materies heeft deze Commissie de Minister geadviseerd voor de periode 1985 tot heden?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat na de onteigening van het Neigembos in 1974, op voorstel van de Hoge Raad voor het Natuurbehoud, een beheerscommissie werd ingesteld teneinde advies uit te brengen over de toekomstige bestemming en bedrijfsregeling van het Neigembos.

Door het vertrek van de heer Hublé, Voorzitter van de Commissie, uit de toenmalige Hoge Raad voor Natuurbehoud viel de werking van die Adviescommissie stil.

In 1987 werd door de Vlaamse Hoge Raad voor Na-

tuurbehoud de wens uitgedrukt om opnieuw een beheersondersteunende commissie te installeren voor het gebied.

De nieuwe Adviescommissie Neigembos werd door mijn voorganger op 8 april 1988 ingesteld. De Commissie staat onder het voorzitterschap van Prof. Dr. M. Van Miegroet, en heeft als leden : Dr. M. Hermy, Prof. Dr. J. Hublé, Dr. N. Lust, Drs. W. Roggeman, ir. M. Segers, de heer B. Van Den Broeck († 1988) en de heer J. Van Den Houtte. De beheerder van het gebied, ir. E. Peyskens, fungeert als secretaris.

Sinds de verwerving van het Neigembos heeft de Adviescommissie reeds een 12-tal keer vergaderd. De laatste bijeenkomst had plaats op 12 juli 1988.

De Adviescommissie is evenwel niet ingesteld krachtens artikel 16 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud. Het Neigembos is immers geen staatsnatuurreservaat, maar een Staatsbos dat beheerd wordt door de dienst Groen, Waters en Bossen.

De opdracht van de Adviescommissie bestaat erin de houtvester van het gebied, belast met het beheer, door adviezen en voorstellen bij te staan bij de verschillende aspecten van dit beheer, zodat de biologische rijkdom, de landschappelijke waarde en de wetenschappelijke betekenis van het Neigembos behouden blijven en zelfs toenemen. Verder gaat speciale aandacht van de Adviescommissie naar de bronbosvegetatie en naar de hooiweide en de mantel- en zoomvegetaties van het bos.

Vraag nr. 356
(zitting 1988-1989)
van 5 oktober 1989
van mevrouw N. MAES

Subsidiëring internationale congressen te Brussel in 1988
– Bescherming Nederlandstalig karakter

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan.

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld : Franstalig correspondentieadres, eentalig Frans congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congrestaal toegelaten . . .)

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel werden door zijn diensten (mede)gesubsidieerd in 1988 ?

2. Om welke bedragen gaat het hier ?
3. Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
4. In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
5. Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
6. Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?
7. Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid verwijzen naar het gecoördineerd antwoord gegeven door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

(Zie ook blz. 23)

Vraag nr. 357
(zitting 1988-1989)
van 5 oktober 1989
van de heer J. CUYVERS

Ruimtelijke ordening en stedenbouw – Bescherming open ruim te

Regelmatig kan men vaststellen dat nagenoeg intacte landbouwgronden en/of waardevolle landschappen verknood worden door het verlenen van bouwvergunningen voor nieuwe niet-grondgebonden land- en tuinbouwbedrijven en echte para-agrarische bedrijven. Door deze ongeordende inplanting wordt niet alleen de landbouwstructuur aangetast, maar dit gaat meestal ook nog gepaard met een aantasting van de ecologische en landschappelijke waarde van het gebied.

Zou een vorm van ordening van dergelijke bedrijven in één deelzone met een goede aansluiting op de bestaande verkeersinfrastructuur en openbare nutsvoorzieningen om de nagenoeg intacte landbouwgebieden en/of waardevolle landschappen niet meer aangewezen zijn ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Waltmiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

Als antwoord op de bovenvermelde vraag heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar het antwoord op zijn identieke vraag gesteld aan de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Vraag nr. 359
(zitting 1988-1989)
van 5 oktober 1989
van de heer J. CUYVERS

Ruimtelijke ordening en stedenbouw – Bescherming landschappelijke waarde landbouwgebieden

De landschappelijke waarde van landbouwgebieden en/of andere landschappelijk waardevolle gebieden wordt in bepaalde gevallen sterk aangetast door de inplanting van onesthetische constructies zoals varkensstallen, betonnen loodsen . . . Door de betrokken diensten die met de vergunningsaanvragen belast worden, worden voorwaarden opgelegd. Die voorwaarden blijken in de praktijk totaal ontoereikend. Ze leggen immers meestal slechts de verplichting op te voorzien in een miniem groenschermpje en specificeren slechts dat de dakbedekking geen helle kleuren mag hebben.

Uit de praktijk blijkt dat zelfs dit absolute minimum in vele gevallen niet eens wordt nageleefd en dat controle en sanctionering te wensen overlaten.

Uit een arrest van de Raad van State kan ik nochtans afleiden dat de geachte Minister voorwaarden kan opleggen die veel verder gaan dan de bovengenoemde om de waardevolle gebieden te beschermen.

Graag verneem ik welke maatregelen de Minister heeft uitgevaardigd opdat zijn ambtenaren strengere voorwaarden zouden opleggen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

Als antwoord op de bovenvermelde vraag heb ik de eer hete geachte lid te verwijzen naar het antwoord op zijn identieke vraag gesteld aan de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Vraag nr. 362
(zitting 1988-1989)
van 9 oktober 1989
van de heer J. GEYSELS

Stort Repaq – Eventuele onregelmatigheden en sanering

Uit kranteberichten blijkt dat er met betrekking tot het stort Repaq (Malle) onregelmatigheden zouden gebeurd zijn.

Kan de geachte Minister mij het volgende mededelen ?

1. Wanneer en hoe heeft OVAM controles uitgevoerd ?
2. Werden er in het verleden door OVAM onregelmatigheden vastgesteld ? Zo ja, welke en wanneer ?
3. Welke hoeveelheden en welke categorieën buitenslands afval werden er sinds 1988 op Repaq gestort ?
4. Wordt sanering van dit stort overwogen en zo ja, wanneer ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat :

1. OVAM periodisch controle uitoefent met een frequentie van * 1 maal per maand.

De controles gebeuren op ongeregelde tijdstippen en zijn onaangekondigd tenzij de aanwezigheid van de exploitant ter plaatse noodzakelijk is (vb. peilputmonsternamen) ;

2. onregelmatigheden die een impact zouden hebben op het milieu, alsnog niet werden vastgesteld. Wel werden geregeld opmerkingen gemaakt die de exploitatie ten goede kunnen komen. Aan de gemaakte opmerking werd tot op heden door de exploitant steeds spoedig gevolg gegeven ;
3. er geen buitenlandse afvalstoffen meer gestort werden sedert 5 april 1983, datum waarop art. 6bis van het decreet inzake het beheer van afvalstoffen van kracht werd ;
4. op dit ogenblik zich geen bijzondere sanering opdringt. Wel wordt erover gewaakt dat de vergunningsvoorwaarden worden nageleefd.

Vraag nr. 364
(zitting 1988-1989)
van 10 oktober 1989
van mevrouw M. VOGELS

Natuurreservaat De Maatjes – Bescherming

Op het grondgebied van de gemeenten Kalmthout (B) en Zundert (NL) ligt het grensoverschrijdende natuurreservaat De Maatjes. Het is een rietgebied van 55 ha, waarvan 10 ha op Belgisch grondgebied. Het Belgische gedeelte werd in 1976 beschermd, maar er bestaat nog geen beheersvorm, dit in tegenstelling tot Nederland. Het Maatjesreservaat is internationaal bekend voor zijn fauna en flora.

Uit een schrijven van AROL (Bestuur voor Monumenten en Landschappen) aan de Werkgroep Behoud Rietland De Maatjes, blijkt dat in het kader van de ruilverkavelingsplannen van de Kalmthoutse wijk Nieuwmoer een definitief voorstel werd voorgelegd aan de bevoegde instanties voor het graven van een afwateringsstelsel in agrarisch gebied met ecologische waarde en doorheen het natuurgebied en natuurreservaat.

Het betreft een opsplitsing van het afwateringsbeleid

van de Broekloop en dit ter ontlasting van de Roosendaalse vaart. De eigenlijke reden voor deze ontlasting wordt niet vermeld.

Van Nederlandse zijde eist men ter bescherming van zijn natuurgebied tegen eutrofiëring de bouw van een vaste stuw op 14,6 m TAW, dit is op ongeveer de maaiveldhoogte van het Belgisch reservaatdeel waar deze gracht doorheen zou lopen. Alhoewel de Nationale Landmaatschappij stelt dat het de bedoeling is de status quo in de waterhuishouding in het gebied te behouden.

De te bouwen stuw zal echter tot gevolg hebben dat, zodra de waterstand lager komt dan 14,60 m, het waterpeil van het natuurgebied (gelegen buiten het ruilverkavelingsblok) gekoppeld wordt aan het waterpeil van de nabijgelegen Broekloop. Het beschermd veengebied en de tegenaanliggende weilanden in het natuurgebied zullen, niet alleen in volle zomer, maar ook gedurende de meeste tijd van het jaar, ontwaterd worden langs de Broekloop. Vooral het moeras zelf zal blootgesteld worden aan de nefaste gevolgen van een lager en daarbij nog meer schommelend waterpeil.

Deze plannen van de Nationale Landmaatschappij druisen in tegen zowat alle rapporten en adviezen met betrekking tot het beheer en behoud van het natuurgebied De Maatjes.

Bovendien blijkt uit het advies van de Raad van State van 18 februari 1982 dat de ruilverkavelingscomités gehouden zijn een bouwvergunning aan te vragen voor het uitvoeren van cultuur-technische werken.

Bovendien zou een dergelijke vergunning in sommige gevallen pas kunnen worden toegestaan na wijziging van de bestaande gewestplannen en de plannen van aanleg, iets wat voor het natuurreservaat De Maatjes en het omringende weiland (agrarisches gebied met ecologisch belang) het geval is.

Niet alleen aan natuurbehoudszijde, maar ook in landbouwerskringen stelt men zich meer en meer vragen naar de noodzaak van en de wijze waarop waterbeheersingswerken worden uitgevoerd. Zo zijn bijvoorbeeld in de afgehandelde ruilverkavelingen Loenhout en De Mark-Meerseldreef heelwat stuwen buiten gebruik gesteld omdat deze de waterhuishouding totaal ontregelen.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Wat heeft de geachte Minister reeds ondernomen om het huidige Maatjesreservaat te beschermen en er het aanwezige potentieel aan natuurrijkdom te vrijwaren ?
2. Wie is verantwoordelijk voor toezicht en bediening van stuwen in de landbouwgebieden waar dergelijke kunstwerken werden aangebracht door de ruilverkaveling ?
3. Wat is de verantwoordelijkheid van ruilverkavelingscomités :

- a) betreffende de goede werking van waterbeheersingsinstallaties ;

b) betreffende nieuwe aanplantingen van bomen en struiken ;

c) betreffende schade aan natuurwaarden die moesten behouden blijven in het ruilverkavelingsgebied, die een rechtstreeks gevolg is van de uitgevoerde graafwerken en een daling van het grondwaterpeil als gevolg van de uitgevoerde werken ?

4. Wordt het geen tijd om een degelijk hydrologisch onderzoek verplicht te stellen bij alle ruilverkavelingswerken waar ingrepen in de waterhuishouding worden voorzien ?
5. In hoeverre dienen ruilverkavelingscomités met de EEG-richtlijnen (vogelrichtlijn) die bij besluit van de Vlaamse Executieve d.d. 17 oktober 1988 van kracht werden, rekening te houden ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoord mededelen.

1. Het zogenaamd natuurreservaat De Maatjes is geen erkend natuurreservaat.

Wat betreft de vrijwaring van de natuurrijkdom van De Maatjes werden twee specifieke beschermingsmaatregelen genomen :

– het gebied is, op voorstel van mijn voorganger, bij besluit van de Vlaamse Executieve van 17 oktober 1988 aangewezen als speciale beschermingszone in de zin van artikel 4.1. van de richtlijn 79/409/EEG van de Raad der Europese Gemeenschappen van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand ;

– bij besluit van de Vlaamse Executieve van 23 maart 1989 werd de verplichting opgenomen dat voor ruilverkavelings-, landinrichtings- en waterhuishoudingsprojecten die betrekking hebben op een vogelbeschermingsgebied, en voor zover zij het voorwerp van een vergunning moeten uitmaken in uitvoering van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw, een milieueffectrapport dient te worden opgesteld.

Het natuurgebied geniet overigens ook andere beschermingen voor het behoud van natuur en landschap :

- op het Gewestplan Turnhout, goedgekeurd bij koninklijk besluit van 30 september 1977, zijn De Maatjes aangeduid als natuurreservaat (R-gebied) en natuurgebied (N-gebied), de zone rondom De Maatjes is agrarisch gebied met ecologische waarde ;
- bij koninklijk besluit van 6 januari 1976 werd een gedeelte van het R-gebied, het rietmoeras „Den Helder”, ongeveer 8 ha, gerangschikt als landschap.

Het toezicht op de naleving van voornoemde beschermingsstatuten valt evenwel onder de bevoegdheid van mijn collega L. Waltniel.

Aangezien De Maatjes aansluiten bij het Nederlandse reservaat De Maatjes zijn op het niveau van de Benelux Economische Unie tevens de besprekingen aangevat om te komen tot een grensoverschrijdend erkend natuurgebied.

In het kader van de ruilverkaveling Nieuwmoer werd inzake de waterbeheersing in en rond De Maatjes in de periode van 13 december 1985 tot en met 18 februari 1987 overleg gepleegd tussen alle daarbij betrokken Belgische en Nederlandse autoriteiten.

Bij dit overleg werd met algemene instemming een oplossing voor de waterbeheersing in en rond De Maatjes aanvaard. Naderhand is gebleken dat, om redenen totaal vreemd aan het gebied rond De Maatjes de verwezenlijking van een tracégedeelte op Nederlands grondgebied niet haalbaar is. Het ruilverkavelingscomité Nieuwmoer heeft in 1989 een nieuw voorstel geformuleerd dat geen wezenlijke wijzigingen inhoudt tegenover het reeds in april 1987 goedgekeurde voorstel. Het voorstel werd voor advies voorgelegd aan alle Belgische gesprekspartners die destijds aan het Belgisch-Nederlands overleg hebben deelgenomen. Ze hebben allen een gunstig advies uitgebracht.

2. Tijdens de uitvoering van werken aan waterlopen worden binnen het ruilverkavelingsblok de bepalingen van de wet van 28 december 1967 betreffende de onbevaarbare waterlopen opgeschort. In uitvoering van art. 70 van de wet van 22 juli 1970 op de ruilverkaveling van landeigendommen uit kracht van de wet wordt voor de nieuwe afwateringen met de daarbij behorende kunstwerken bij ministerieel besluit vastgelegd tot welke categorieën van onbevaarbare waterlopen die behoren. Ze worden toegewezen aan het domein van de openbare besturen die krachtens de wet van 28 december 1967 met het onderhoud ervan zijn belast. Indien de nieuwe afwateringen van 2° en 3° categorie met de daarbij behorende kunstwerken gelegen zijn binnen de omschrijving van een polder of watering, dan worden ze toegewezen aan het domein van dit bestuur. Vornoemde besturen zijn verplicht de werken te beheeren vanaf het tijdstip waarop de wet van 28 december 1967 opnieuw van toepassing is in het ruilverkavelingsblok. Tijdens de periode dat de wet van 28 december 1967 niet van toepassing is, is het ruilverkavelingscomité verantwoordelijk voor het beheer van de waterlopen en de kunstwerken. De aard en de duur van de verantwoordelijkheid van de aanneemer van de werken wordt omschreven in het bestek van de aanneming.

3. a) De ruilverkavelingscomités hebben de totale verantwoordelijkheid betreffende de goede werking van waterbeheersingsinstallaties binnen het ruilverkavelingsblok tijdens de duur van hun verantwoordelijkheid zoals toegelicht onder punt 2.
- b) De ruilverkavelingscomités beslissen over de nieuwe aanplantingen van bomen en struiken op basis van de voorstellen van de ontwerper van het door de ruilverkavelingswet verplichte landschapsplan. De nieuwe aanplantingen worden,

samen met het openbaar domein, toegewezen aan openbare besturen bij ministerieel besluit overeenkomstig art. 70 van de ruilverkavelingswet ; indien de aanplantingen geen deel uitmaken van het openbaar domein wordt hun toewijzing geregeld in de ruilverkavelingsakte.

- c) Het is mij niet duidelijk wat het geachte lid bedoelt met „natuurwaarden die moesten behouden blijven”. In het door het ruilverkavelingscomité opgemaakte landschapsplan worden de landschapsecologische en de visueel-ruimtelijke waarden die behouden of ontwikkeld moeten worden vastgelegd. Het landschapsplan geeft de randvoorwaarden aan voor de ruilverkavelingsverrichtingen.

4. Het opmaken van het ontwerp van waterhuishoudingswerken impliceert a priori de uitvoering van een hydrologisch onderzoek.
5. De ruilverkavelingscomités beslissen, krachtens de ruilverkavelingswet, „over alles wat de uitvoering van de ruilverkaveling betreft”. Maatregelen die genomen worden voor de landinrichting moeten in overeenstemming zijn met artikel 4.4. van de Europese Richtlijn van 2 april 1979 inzake het behoud van de vogelstand, waarin gesteld wordt dat de beschermingszones gevrijwaard moeten blijven van verstoring, vervuiling en verslechtering.

Bovendien zullen, zoals bepaald in artikel 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 17 oktober 1988, in de vogelrichtlijngebieden specifieke maatregelen genomen worden met het oog op de instandhouding en het herstel van natuurwaarden.

De uitvoering van deze maatregelen ligt ter studie.

**Vraag nr. 2
van 17 oktober 1989
van de heer J. LOONES**

Natuurbescherming en natuurbehoud – Domein Sint-Amandsschoor te Moerzeke-Kastel

Zoals genoegzaam bekend verricht het Koninklijk Belgisch Verbond voor de Bescherming van de Vogels (KBVBV) uitstekend werk ten voordele van het natuurbehoud in ons land.

De vereniging ijvert sinds 1937 voor de bescherming van alle Europese vogels, de totale afschaffing van de jacht en van de vogelvangst.

Regelmatig moet de vereniging jammer genoeg vaststellen dat zeldzame roofvogels worden afgeschoten, vergiftigd of gevangen met klemmen ; dat er wordt gejaagd buiten het jachtseizoen ; dat er ganzen en eenden geschoten worden die niet tot het jachtwild behoren.

Ontstellend is het feit waarbij de bewaker van het domein Sint-Amandsschoor, een zoetwaterschor van 3 ha groot en eigendom van de KBVBV, gelegen in de gemeente Moerzeke-Kastel, op maandag 21 augustus om 20 u. door 5 jagers op agressieve wijze van het

eigen KBVBV-terrein werd verdreven. Op zaterdag 16 september werden om 20 u. opnieuw jagers op het domein aangetroffen.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. I.v.m. het domein Sint-Amandsschoor startte de KBVBV op 5 juni 1989 een dossier opdat het gebied als natuurreservaat zou erkend worden. Kan de Minister mij meedelen wat de stand van zaken van het dossier is ?
2. Hoeveel gevallen zijn de Minister sedert de laatste vijf jaar bekend van jagers, aangetroffen in Belgische (of Vlaamse) natuurreservaten ?
3. Worden er, behalve het gerechtelijk optreden tegen deze kerels, nog andere sancties door het openbaar bestuur getroffen ?
4. Wat is het oordeel van de Minister over eventueel verscherpt toezicht in het gering aantal natuurreservaten dat ons land nog rijk is ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat de waarde van het door hem bedoelde reservaat wordt onderzocht. Dit dossier volgt zijn normale gang.

Er zijn mij geen gevallen bekend van onregelmatige aanwezigheid van jagers in staats- of erkende natuurreservaten. Bovendien wil ik doen opmerken dat, conform het laatste lid van art. 11 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud, vormen van beheersjacht worden uitgeoefend in een aantal erkende natuurreservaten.

De door het geachte lid bedoelde inbreuken worden bestraft volgens de regels van het strafrecht.

Bovendien brengt een inbreuk op de jachtwet automatisch het verval mede van het recht een jachtverlof te bekomen gedurende één of meerdere jaren, volgens de zwaarte van de inbreuk.

Ik ben de mening toegedaan dat de natuurreservaten in het Vlaamse Gewest tot de terreinen behoren waarbij het toezicht het meest constant wordt uitgeoefend, door diverse instanties, waarvan sommige privé-wachters in dienst hebben.

Vraag nr. 3
van 17 oktober 1989
van de heer L. PEETERS

Natuurbehoud en natuurbescherming – Erkenning verkeersbord en sensibiliseringscampagne gemeentebesturen

Onlangs werd door Wielewaal Vlaanderen op haar congres onder meer aandacht gevraagd voor de problematiek van de beveiliging van de trekroutes voor paden en kikkers en deze vereniging drong aan op een spoedige erkenning van het verkeersbord „opgelet pad-

den en kikkers” zodat de aandacht en medewerking van de weggebruikers ten volle kan worden gevraagd.

Mag ik de heer Minister dienaangaande vragen :

1. of hij reeds maatregelen heeft genomen om de erkenning van dergelijke verkeersplaat mogelijk te maken ;
2. of er overwogen wordt via de media en naar de gemeentebesturen toe een sensibiliseringscampagne op te zetten ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Antwoord

Ik kan het geachte lid mededelen dat het verkeersbord m.b.t. de amfibieënoversteekplaats aan mijn Collega van Verkeer, alleen bevoegd voor de reglementering inzake het wegverkeer, werd overhandigd tijdens het bedoeld congres.

Een algemene studie over verbindingswegen in het landschap, t.b.v. diverse diersoorten, wordt thans in opdracht van mijn diensten, doorgevoerd in het Instituut voor Natuurbehoud.

Bovendien doe ik opmerken dat, tenminste in het Vlaamse Gewest, de media reeds herhaaldelijk de aandacht hebben gevestigd op het belang van paddenoversteekplaatsen.

Bovendien hebben verscheidene gemeenten in dat verband reeds beschermende maatregelen getroffen.

P. DEWAELE **GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR**

Vraag nr. 148
(zitting 1988-1989)
van 29 september 1989
van de heer M. DESUTTER

Studies, enquêtes, opiniepeilingen, onderzoeken en audits in 1988 – Kostprijs

Het zou mij genoegen doen te mogen vernemen hoeveel en welke opdrachten er op uw departement gegeven werden tot het maken van studies, enquêtes, opiniepeilingen, onderzoeken, audits enz. in de loop van 1988.

Wat is de kostprijs van deze onderscheiden studies en welke instellingen kregen de opdracht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het antwoord op bovenvermelde vraag zal verstrekt wor-

den door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

(Zie ook blz. 23)

Vraag nr. 2
van 23 oktober 1989
van de heer A LARIDON

Monumenten en landschappen – Bescherming huizenrij van het E. Feysplein te Oostende

Op 6 december 1982 gaf de Provinciale Commissie voor Monumenten en Landschappen een gunstig advies tot het beschermen als stadsgezicht, de huizenrij gelegen op het E. Feysplein te Oostende. Op 6 januari 1983 gaf ook de Koninklijke Commissie voor Monumenten- en Landschappen gunstig advies voor de bescherming.

In de eerste helft van maart 1984 werd op vraag en aanraden van het Oostends Schepencollege de procedure voor bescherming stilgezet. In de Gemeenteraad van 23 oktober 1987 deelde de bevoegde Schepen in verband met bovenvermelde huizenrij mede, dat er drie mogelijkheden waren :

- ofwel de gevels bewaren zoals ze nu zijn ;
- ofwel enkele gevels inkaderen in een architecturaal geheel ;
- ofwel het geheel afbreken.

Het verdwijnen van deze prachtige gevels zou ongetwijfeld veel Oostendenaars pijn doen omdat hierdoor één van de laatste overblijfselen van de Oostendse Belle Epoque zou verdwijnen.

De grote waarde van deze gevels ligt voornamelijk in het feit dat ze een eenheid vormen, dat ze een huizenrij vormen, met andere woorden een geheel vormen dat uniek is in Oostende.

Deze huizenrij zou dan ook dienen beschermd te worden wegens haar intrinsieke architectonische en historische waarde.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister hoe vandaag de juiste situatie is in verband met de bescherming van deze huizenrij en wat hij denkt te ondernemen om te verhinderen dat deze merkwaardige gevelrij met de grond gelijk gemaakt zou worden.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid, doe ik hem opmerken dat, sedert het in voege treden van de wet op de financiering van de gewesten en de gemeenschappen, de bevoegdheid over Monumenten en Landschappen behoort bij de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, L. Walt Niel.

H. WECKX
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
VOLKS GEZONDHEID EN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 48
(zitting 1988-1989)
van 29 september 1989
van de heer M. DESU'ITER

Studies, enquêtes, opiniepeilingen, onderzoeken en audits in 1988 – Kostprijs

Het zou mij genoegen doen te mogen vernemen hoeveel en welke opdrachten er op uw departement gegeven werden tot het maken van studies, enquêtes, opiniepeilingen, onderzoeken, audits enz. in de loop van 1988.

Wat is de kostprijs van deze onderscheiden studies en welke instellingen kregen de opdracht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mede dat het gecoördineerd antwoord zal worden gegeven door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Regering.

(Zie ook blz. 23)

Vraag nr. 49
(zitting 1988-1989)
van 5 oktober 1989
van mevrouw N. MAES

Subsidiëring in internationale congressen te Brussel in 1988 – Bescherming Nederlandstalig karakter

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan.

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld : Franstalig correspondentieadres, eentalig Frans congressecretariaat, congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congreestaal toegelaten . . .)

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke internationale congressen, georganiseerd in

Brussel werden door zijn diensten (mede)gesubsidieerd in 1988 ?

2. Om welke bedragen gaat het hier ?
3. Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
4. In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
5. Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
6. Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?
7. Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op haar vraag deel ik het geachte lid mede dat het gecoördineerd antwoord zal worden gegeven door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Regering.

(Zie ook blz. 23)

D. COENS GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 155
(zitting 1988-1989)
van 4 oktober 1989
van de heer J. VAN HECKE

Buitengewoon onderwijs – Berekeningswijze ambten paramedici

Leerlingen uit het buitengewoon onderwijs, die in aanmerking komen voor revalidatietussenkomen, dienen volgens punt 1.2 van MO 23 januari 1978 bij voorrang te kunnen genieten van de mogelijke tussenkomsten die binnen het schoolverband reeds georganiseerd of gesubsidieerd zijn.

Volgens KB 67 van 20 juli 1982 tot vaststelling van de wijze waarop ambten van paramedisch personeel worden bepaald in inrichtingen voor buitengewoon onderwijs staan in art. 1, par. 1 de ambten opgesomd die ge-

subsidieerd worden, nl. : de ambten verpleger, kinesitherapeut, logopedist en kinderverzorger.

Het KB 67 beschrijft ook de in aanmerking komende leerlingen voor de berekening van het aantal betrekkingen van paramedisch personeel in de inrichtingen voor buitengewoon onderwijs.

In het KB 67 art. 2, littera D staat dat leerlingen in afwijking op art. 1, par. 4 niet in aanmerking komen wanneer ze tijdens de openstellingsuren van de school revaliderende of therapeutische behandelingen ondergaan die verstrekt worden door personen wier ambt niet georganiseerd of gesubsidieerd wordt op de kredieten van Nationale Opvoeding. Dit is logisch voor therapieën die binnen Nationale Opvoeding subsidieerbaar zijn.

Graag had ik vernomen of regelmatig ingeschreven leerlingen in het buitengewoon onderwijs die een psycho- of hydrotherapeutische behandeling moeten krijgen tijdens de schooluren die niet voorzien is in art. 1, par. 1 van het KB 67 – zodat personen wier ambt niet gesubsidieerd of georganiseerd wordt door het Ministerie van Nationale Opvoeding moeten worden ingeschakeld – al dan niet in aanmerking komen voor de berekening van de ambten paramedici in het buitengewoon onderwijs.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat in toepassing van artikel 1, § 4 van het koninklijk besluit nr. 67 van 20 juli 1982 tot vaststelling van de wijze waarop de ambten van het paramedisch personeel worden bepaald in de inrichtingen van buitengewoon onderwijs, met uitzondering van de internaten of semi-internaten, als regelmatige leerling in aanmerking komen de leerlingen welke als regelmatige leerlingen dienen beschouwd te worden overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 28 juni 1978 houdende de omschrijving van de types en de organisatie van het buitengewoon onderwijs en vaststellend de toelatings- en behoudsvoorwaarden in de diverse niveaus van het buitengewoon onderwijs en die als regelmatige leerlingen ingeschreven zijn de dertigste dag vanaf het begin van het schooljaar.

In afwijking van dit artikel komen niet in aanmerking de leerlingen, die hetzij :

- a) als interne of semi-interne in een internaat of een semi-internaat ingeschreven zijn ;
- b) huisonderwijs volgen ;
- c) in een medische inrichting of ziekenhuis verblijven en buitengewoon onderwijs van type 5 volgen ;
- d) tijdens de openstellingsuren van de school revaliderende of therapeutische behandelingen ondergaan, die verstrekt worden door personen wier ambt niet georganiseerd of gesubsidieerd wordt op de kredieten van Onderwijs ;

(artikel 2 van hetzelfde besluit).

Bij punt d) hiervoor dient te worden opgemerkt dat

wel in aanmerking komen de externe leerlingen die tijdens de openstellingsuren van de school revaliderende of therapeutische behandelingen ontvangen, andere dan deze toegediend door een logopedist, een kinesitherapeut, een verpleger of kinderverzorgster van wie het ambt niet gesubsidieerd wordt op de kredieten van Onderwijs.

Indien de externe leerlingen een psycho- of hydrotherapeutische behandeling krijgen verstrekt door een personeelslid behorend tot een andere discipline dan de vier hierboven opgesomd, dan komen deze leerlingen nog wel in aanmerking voor de berekening van het urenpakket van het paramedisch personeel.

Vraag nr. 157
(zitting 1988-1989)
van 5 oktober 1989
van mevrouw N. MAES

Subsidiëring internationale congressen te Brussel in 1988
– Bescherming Nederlandstalig karakter

Op het Brusselse grondgebied worden jaarlijks tientallen internationale congressen georganiseerd, waarbij herhaaldelijk om de tussenkomst van de Gemeenschapsministeries wordt gevraagd. Die tussenkomst wordt meestal toegestaan.

Uit diverse informatiebronnen blijkt dat verschillende Franstalige verenigingen en instellingen hiervan gebruik maken om zogenaamde „nationale initiatieven” te laten subsidiëren door de Vlaamse overheid.

In vele gevallen wordt daarbij een volledig Franstalig imago naar het buitenland uitgestraald. (Bijvoorbeeld : Franstalig correspondentieadres, eentalig Frans congressecretariaat , congresruimten beperkt tot gebouwen afhankelijk van de Franstalige Gemeenschap, soms wordt zelfs het Nederlands niet als congresstaal toegelaten ..)

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke internationale congressen, georganiseerd in Brussel werden door zijn diensten (mede)gesubsidieerd in 1988 ?
2. Om welke bedragen gaat het hier ?
3. Tot welke diensten of instellingen behoorde het congressecretariaat ? Tot welke taalgemeenschap behoorden ze ?
4. In welke lokalen vonden deze congressen plaats ? Van welke taalgemeenschap waren deze lokalen afhankelijk ?
5. Op welke wijze werd nagegaan of de Vlaamse cultuur haar plaats kreeg bij de voorbereiding en gedurende het congres ? Werden hiervoor bepaalde voorwaarden opgelegd ? Zo ja, welke ?
6. Bestaan er bij zijn diensten bepalingen om na te gaan of er in Brussel géén Franstalige instellingen of organisaties, onder het mom van „internationale congressen” (of via omwegen) door de Vlaamse Gemeenschap zouden gesubsidieerd worden ?
7. Meent de Minister niet dat er enkel dient te worden tussengekomen wanneer het om een initiatief gaat van een Vlaamse instelling, georganiseerd in Vlaamse lokalen of in instellingen die de Nederlandse taal en cultuur eerbiedigen ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Aanvullend antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1 en 2.

	Inrichtend organisme	Benaming	Toegekende toelage
1.	Onderzoekscentrum voor Meertaligheid – UFSAL	Taalconflict	30.000
2.	VUB Centrum voor Interdisciplinair Onderzoek naar de Brusselse Taaltoestanden	Het probleem Brussel sinds Hertoginnedal	35.000
3.	Belgische Vereniging voor Kindergeneeskunde (p/a AZ-VUB Brussel)	16 ^e Jaarlijkse Vergadering	30.000
4.	Koninklijke Militaire School	Congres Orbe14	25.000
5.	VUB Faculteit Geneeskunde en Farmacie	How do we listen to PRL Secretin Cells	10.000
6.	Stichting Auschwitz, VUB en ULB	Totalitarismen, nazimisdaden en -volksmoorden, de revisie van de geschiedenis	25.000
7.	VUB Faculteit Letteren en Wijsbegeerte – Sectie Communicatiewetenschap	Film en Literatuur in het heden en het verleden in Europa	20.000
8.	VUB Faculteit Letteren en Wijsbegeerte – Sectie Geschiedenis	De Franse Revolutie en Vlaanderen	20.000
9.	Federatie der Europese Kiezers	Evaluatiemethodes over het parlementair werk	10.000
10.	Belgisch Genootschap voor Internationaal Recht VUB	Telecommunicatiesatellieten en Internationaal Recht	10.000
11.	VUB Geografisch Instituut	De sociale Productie van de Ruimte in België	10.000
12.	Nationale (in het kader van de EEG) verspreidingsconferentie	EUROTECNET	80.000

3. Uit de ingediende aanvragen blijkt dat behalve voor EUROTECNET (Ministerie van Onderwijs) al de congressecretariaten tot de inrichtende organismen behoorden.
4. De gesubsidieerde congressen vonden hoofdzakelijk plaats in de gebouwen van de organisatoren (auditoria universiteiten). Voor EUROTECNET vond deze plaats in het Congressenpaleis, Nationaal.
5. Aan de organisatoren worden geen voorwaarden opgelegd aangaande de aanwezigheid van de „Vlaamse Cultuur” op het congres.
6. Franstalige instellingen en organisaties komen in principe niet in aanmerking voor subsidiëring.
7. Ja

(Zie ook blz. 23)

Vraag nr. 160
(zitting 1988-1989)
van 10 oktober 1989
van de heer A. LARIDON

Gemeentelijke kleuterscholen – Godsdienstondericht

Mag ik aan de geachte Gemeenschapsminister vragen mij te willen melden of het toegelaten is dat er godsdienstondericht wordt gegeven in de gemeentelijke kleuterscholen ?

Vindt de geachte Gemeenschapsminister het passend dat er in deze scholen religieuze symbolen worden aangebracht in de kleuterklassen ?

Heeft de diocesane inspectie enige bevoegdheid om rechtstreeks of onrechtstreeks aan deze kleuterscholen opdrachten te geven inzake het verstrekken van godsdienstondericht of het bijwonen van erediensten ?

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Het „Werkplan voor opvoedende activiteiten in de kleuterschool” omvat geen lessen in de godsdienst of in de niet-confessionele zedenleer. Er bestaat ook geen keuzeformulier godsdienst/zedenleer voor het kleuteronderwijs. Dit keuzeformulier, gevoegd bij het koninklijk besluit van 10 september 1959 houdende toepassing van artikel 8 van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, is alleen bestemd voor het lager en het secundair onderwijs.
2. Daar een gemeenteschool een officiële school is en als dusdanig een openbare dienst verzekert, moeten de levensbeschouwelijke opvattingen van de leerlingen strikt geëerbiedigd worden.

Inzake het aanbrengen van levensbeschouwelijke zinnebeelden worden in het lager onderwijs de volgende principes aanbevolen :

- in de lokalen waar uitsluitend ofwel de cursus godsdienst (d.w.z. het onderricht in één of meer van de erkende godsdiensten) ofwel de cursus

niet-confessionele zedenleer wordt onderwezen, mogen de overeenkomstige levensbeschouwelijke zinnebeelden worden opgehangen ;

- in de lokalen waar eveneens andere lessen worden gegeven, worden meestal geen levensbeschouwelijke zinnebeelden aangebracht.

De inrichtende macht, in casu het gemeentebestuur, is echter autonoom verantwoordelijk voor haar eigen onderwijs en bepaalt, krachtens de schoolpactbeginselen, zelf het „karakter” en de aard van het door haar ingerichte onderwijs.

3. De diocesane inspectie heeft uitsluitend bevoegdheid in het lager onderwijs wat betreft de inspectie over de organisatie en het peil der studiën van de cursus godsdienst. Zij heeft geen bevoegdheid in het kleuteronderwijs.

Vraag nr. 161
(zitting 1988-1989)
van 12 oktober 1989
van de heer C. MOORS

ARGO – Uitstellen aanstellingen in het Hoger Onderwijs van het Lange Type (HOLT)

De oprichting van de ARGO had onder meer tot doel om via decentralisatie en responsabilisering op lokaal vlak nieuwe impulsen te geven aan het voormalig rijks-onderwijs.

Binnen de ARGO neemt het Hoger Onderwijs van het Lange Type bovendien een aparte positie in, vermits sedert 1977 sprake is van een beperkte lokale autonomie gelet op het universitair niveau van deze onderwijsvorm.

Uit de eerste vaststelling inzake de aanstellingen gevoerd door de ARGO merkt men duidelijk dat voor het eerst sedert de oprichting van de Hoge Scholen de beslissingen van de raden van beheer in vraag worden gesteld in zoverre dat bedoelde raden de opdracht kregen hun dossiers in verband met de aanstellingen te herwerken.

Hieruit kunnen de volgende conclusies getrokken worden.

1. dat de leden van de raden van beheer, en dit na 12 tot 20 jaar beheerservaring, als onbekwaam worden geacht ;
2. dat de respectieve Ministers en Staatssecretarissen van onderwijs tijdens de voorgaande jaren ten onrechte hun vertrouwen hebben geschonken aan de wettelijke beheersorganen ;
3. dat de ARGO een duidelijke centralistische politiek voert in weerwil met de bij decreet vastgelegde doelstellingen.

Graag in dit verband drie vragen.

1. Kan de geachte Minister mij mededelen of door de houding van de ARGO al of niet de geest van het decreet betreffende de oprichting van de ARGO werd geschonden ?

2. Kan de geachte Minister mij medelen welke de eventuele gevolgen zijn, ingevolge het uitstellen van de aanstellingen, voor de verdere loopbaan van de betrokken personeelsleden ?
3. En zijn er ten slotte mogelijke juridische gevolgen waardoor betwistingen zouden kunnen ontstaan waarbij een raad van beheer, al of niet bedoeld in artikel 9 van het KB van 1 augustus 1977 tot vaststelling van het organiek reglement van de rijksinrichtingen HOLT, opnieuw een beslissing dient te treffen die reeds het voorwerp was van een eerder genomen besluit ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid de elementen mee die de procedures in verband met de tijdelijke aanstellingen in het HOLT vaststellen.

Met toepassing van het koninklijk besluit van 1 augustus 1977 tot vaststelling van het organiek reglement van de rijksinrichtingen voor hoger onderwijs van het lange type en met volledig leerplan, gebeurt de rangschikking van de kandidaten voor een tijdelijke aanstelling in de betrokken instellingen op grond van adviezen van de pedagogische raad en van voorstellen van de raad van beheer.

Deze adviezen en voorstellen vormen een substantiële formaliteit. De inrichtende macht moet er dan ook over beschikken alvorens te beslissen.

De stand van de administratieve rechtspraak leert dat het HOLT een specifiek karakter heeft en dat het aangewezen is dat alleen de meest bekwame personeelsleden in aanmerking komen voor de ambten in dit onderwijs. Anderzijds moet men ook rekening houden met de algemene statutaire bepalingen voor het personeel van het rijksonderwijs, zoals vastgesteld in het koninklijk besluit van 22 maart 1969. Het is onbetwist dat dit besluit in de huidige opstandigheden ook van toepassing is op het HOLT.

Aangaande het optreden van de ARGO, moet ik het geachte lid verwijzen naar het decreet dat de autonomie ervan heeft vastgesteld.

De leiding van de ARGO verklaarde dat de Centrale Raad van de Autonome Raad voor het Gemeenschaps-onderwijs de beslissing inzake de tijdelijke aanstelling in het HOLT verdaagde „ter waarborg van de rechtszekerheid” ; inmiddels moesten de betrokken raden van beheer hun voorstellen motiveren.

Deze beslissing zou niet in strijd zijn met artikel 9 van het koninklijk besluit van 1 augustus 1977, maar genomen „uit oogpunt van de kwaliteitszorg en gebaseerd op de beginselen van behoorlijk bestuur”. De raden van beheer moesten immers geen nieuwe beslissingen treffen : zij moesten enkel hun eerder genomen beslissingen met redenen omkleeden.

Het uitstellen van de aanstellingen zal geen gevolgen hebben op de betrokken personeelsleden, vermits de beslissing van de Centrale Raad met terugwerkende kracht uitwerking zal hebben op 1 oktober 1989.

L. VAN DEN BOSSCHE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 90
(zitting 1988-1989)
van 3 oktober 1989
van de heer L. PEETERS

CAO overheidspersoneel – Periode 1987-1988

Bij omzendbrief van 29 juli 1988 werden via de provinciegouverneurs de richtlijnen verstrekt voor de toepassing van de CAO voor het overheidspersoneel over de periode 1987-1988. In deze omzendbrief werd duidelijk gesteld dat de gemeenteoverheden per 1 juli 1988 de weddeschalen toepasselijk op de gemeentesecretarissen, de adjunct-gemeentesecretarissen, de gemeentelontvangers, de commissarissen en adjunct-commissarissen van politie mochten aanpassen op dezelfde wijze als voor het overige gemeentepersoneel. In dezelfde omzendbrief staat echter vermeld dat de toepassing van deze CAO voor de genoemde categorieën van personeelsleden het voorwerp zal uitmaken van latere algemene richtlijnen. Tot op heden zijn deze aanvullende richtlijnen echter nog niet verschenen.

De Gemeenteraden hebben echter meestal reeds in 1988 hun nieuwe geldelijke statuten goedgekeurd. Hierin werd tevens rekening gehouden met de loonsverhogingen per 1 januari 1990 van de bovenvermelde graden. Deze geldelijke statuten werden inmiddels reeds goedgekeurd door de voogdijoverheid.

Aan de hand van de goedgekeurde raadsbeslissingen kunnen de diverse Colleges van Burgemeester en Schepenen binnenkort de nieuwe verhoogde individuele wedden vaststellen voor genoemde graden.

Graag zou ik van u vernemen of de gemeentebesturen daadwerkelijk mogen overgaan tot uitbetaling van de nieuwe wedden per 1 januari 1990 voor de bovenvermelde graden, dan wel of zij gehouden zijn te wachten op aanvullende algemene richtlijnen ter zake zoals aangekondigd in de omzendbrief van 29 juli 1988 ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het tot de bevoegdheden van de Minister van Binnenlandse Zaken behoort om de aanvullende richtlijnen uit te vaardigen met betrekking tot de aanpassing van de weddeschalen van gemeentepersoneel.

De uitbetaling van aangepaste wedden, vanaf 1 januari 1990, mag worden uitgevoerd voor zover deze kadert in een regelmatig goedgekeurd besluit.

Vraag nr. 92
(zitting 1988-1989)
van 10 oktober 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Gemeentelijke instellingen – Fotografische vaststelling bezoek

Elk gemeenteraadslid heeft het recht om de gemeente-

lijke instellingen te bezoeken die rechtstreeks door de gemeente worden beheerd, zoals bv. de gemeentelijke bibliotheek, de gemeentelijke culturele centra en musea, de sporthallen, de gemeentebedrijven, de gemeentescholen, de lokalen van het gemeentehuis e.d.

Hoewel zijn bezoekrecht slechts een louter informatief karakter mag hebben, stel ik mij de vraag of het aan een gemeenteraadslid toegelaten is van bepaalde lokalen foto's te nemen.

Indien dit bezoekrecht van de raadsleden door het College van Burgemeester en Schepenen niet werd gereguleerd in een afzonderlijke beslissing, is het dan toegestaan om het bezoek aan gemeentelijke lokalen fotografisch vast te leggen ?

Antwoord

Ik heb de eer er het geacht lid op te wijzen dat het bezoekrecht van raadsleden aan gemeentelijke inrichtingen, bedoeld in de vraag, kan aangezien worden als een verlengstuk van het inzagerecht. Raadsleden hebben aldus de mogelijkheid zich de visu van de staat en werking van deze inrichtingen te overtuigen.

Bij ontstentenis van enige plaatselijke reglementering inzake de uitoefeningsvoorwaarden van het bezoekrecht, bestaat er geen fundamenteel bezwaar tegen, gelet ook op de openbaarheid van bestuur, dat raadsleden hetgeen ze bij hun bezoek opmerken, fotografisch zouden vastleggen.

Evenwel moeten de raadsleden er steeds voor waken, door hun optreden de goede werking van de diensten niet te verstoren.

Hetzelfde geldt voor de fotografische vastlegging van de uitoefening van het inzagerecht.

In die context blijkt het aanbevelenswaardig dat het College ter zake een reglement van orde zou bepalen.

J. SAUWENS GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 259
(zitting 1988-1989)
van 29 september 1989
van de heer M. DESUTTER

Studies, enquêtes, opiniepeilingen, onderzoeken en audits in 1988 – Kostprijs

Het zou mij genoeg doen te mogen vernemen hoeveel en welke opdrachten er op uw departement gegeven werden tot het maken van studies, enquêtes, opiniepeilingen, onderzoeken, audits enz. in de loop van 1988.

Wat is de kostprijs van deze onderscheiden studies en welke instellingen kregen de opdracht ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het antwoord op bovenvermelde vraag zal verstrekt worden door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve.

(Zie ook blz. 23)

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (R.v.O. art. 69,5)

L. WALTNIEL GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 203
(zitting 1988-1989)
van 27 september 1989
van de heer M. DESUTTER

Bedrijfsterreinen in West-Vlaanderen – Planning

Rekening houdend met de lange procedure voor de aanpassing van de gewestplannen en de tijd die nodig is om industriegrond bouwrijk te maken, wordt door de GOM West-Vlaanderen gevreesd dat er over enkele jaren ernstige moeilijkheden zullen ontstaan in het Vlaamse land om nieuwe lokalisaties te realiseren of overplaatsingen mogelijk te maken door een gebrek aan beschikbare terreinen.

Deze problematiek werd reeds door de onderscheiden GOM's bekend gemaakt in december 1987.

Bij brieven o.a. van 27 december 1988, 10 april 1989 en 13 juli 1989, vestigde ik uw persoonlijke aandacht hierop. Het enige dat ik tot op heden vernam, was het „feit” „dat de problematiek nog niet gemeld werd bij uw administratie”.

Graag vernam ik dan langs deze weg welke maatregelen de geachte Gemeenschapsminister overweegt om tegemoet te komen aan het gewettigde verlangen van de GOM West-Vlaanderen om binnen afzienlijke tijd over nieuwe bedrijfsterreinen te kunnen beschikken.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het tekort aan bedrijventerreinen situeerde zich tot voor kort vooral op het vlak van de uitgeruste terreinen. Dank zij de inspanningen van mijn departement en de meer uitgebreide middelen die dit jaar en volgend jaar ter beschikking staan, wordt de achterstand die op dit vlak was ontstaan, thans ingelopen.

Wat betreft de vraag naar de uitbreiding van de voor industrieterreinen bestemde gronden kan ik u melden dat ik mij volkomen bewust ben van de noodzaak om het gewestplan op bepaalde plaatsen te actualiseren. Zo werden bijvoorbeeld voor de inplanting van KMO-zones eertijds inderdaad slechts de behoeften voor een tiental jaar in rekening gebracht.

Overigens is voor enkele dringende gevallen het gewestplan reeds in herziening gesteld. Tevens beschikken de gemeentebesturen, mits wordt voldaan aan enkele welbepaalde voorwaarden, over de mogelijkheid om specifieke zones te creëren bij bijzonder plan van aanleg.

Op basis van deze instrumenten kunnen de gemeenten, intercommunales en aanverwante initiatiefnemers beroep doen op mijn departement om concrete ontwikkelingsplannen te bewerkstelligen.

In een meer algemeen kader besliste de Vlaamse Executieve op 14 juni 1989 een interkabinettenwerkgroep „Bedrijventerreinen” op te richten, waarin alle leden van de Executieve vertegenwoordigd zijn en die onder voorzitterschap staat van de vertegenwoordiger van de Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie.

Zodra de Vlaamse Executieve heeft gedelibereerd over de resultaten van deze werkgroep zal ik nagaan welke aanvullende concrete maatregelen kunnen getroffen worden om de gestelde behoeften te verhelpen. Uiteraard zal hierbij rekening gehouden worden met de suggesties door de gemeenten naar voren gebracht in hun richtnota betreffende het ruimtelijk beleid op hun grondgebied.

Vraag nr. 207
(zitting 1988-1989)
van 2 oktober 1989
van mevrouw N. MAES

Huisvesting – Financiële mogelijkheden voor het Vlaamse Woningfonds

Het Vlaams Woningfonds is sinds 1984 operationeel. Ondertussen werden voor een totaal bedrag van meer dan 21 miljard frank hypothecaire leningen toegekend.

Omwille van de investeringsbeperking tot 3,220 miljard frank beschikt het Vlaams Woningfonds over té weinig financiële middelen. Directe gevolgen hiervan zijn o.a. :

- het wordt stilaan onmogelijk om een sociaal huisvestingsbeleid te voeren ;
- honderden gezinnen zijn hiervan de dupe (het verkoopscapromis is getekend, bij verbreking ervan verliest het gezin het voorschot, in bepaalde gevallen moet een overbruggingskrediet worden aangevraagd) ;
- de tussenkomst van de Vlaamse Gemeenschap in de rentelast van de obligatieleningen wordt beperkt tot 5 % ;
- andere initiatieven zoals de huur- en saneringshulp worden in hun verdere ontwikkeling beknot.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Kan de investeringsbeperking niet worden opgeheven ?
2. Meent u niet dat het mogelijk moet zijn om gezinnen, die de verkoopovereenkomst reeds tekenden, niet aan hun lot over te laten ?
3. Hoe kan volgens u verder sprake zijn van een antwoord sociaal huisvestingsbeleid wanneer de nodige financiële middelen ontbreken ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De investeringsbeperking werd beslist door de Vlaamse Executieve, op voorstel van de Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, met het oog op de beperking van het begrotingstekort van de Vlaamse Gemeenschap. Aangezien dit te maken heeft met de problematiek van de financiering van de Vlaamse Gemeenschap, ben ik genoodzaakt het geachte lid in dit verband te verwijzen naar mijn Collega van Financiën en Begroting. Ik meen echter te mogen stellen dat op het huidige ogenblik de opheffing van deze beperking budgettair niet haalbaar is.

Wat de gezinnen betreft die reeds een koopovereenkomst ondertekenden zonder over de zekerheid van de financiering te beschikken kan ik enkel stellen dat het aangaan van dergelijke verbintenissen uiteraard steeds risico's inhoudt. Precies om deze problemen te vermijden kan men de mogelijkheid tot financiering opnemen als een opschortende voorwaarde in de betrokken koopovereenkomsten. Ook gezinnen die niet bij het Vlaams Woningfonds lenen kunnen problemen hebben om de financiering van hun woning te regelen. Daarom worden kandidaat-kopers er onder meer door de notarissen op gewezen nooit overhaast te werk te gaan bij het aankopen van een woning en desgevallend een opschortende voorwaarde op te nemen in de betrokken overeenkomst.

Wat de problematiek van de financiering van een antwoord sociaal huisvestingsbeleid betreft ben ik zo vrij het geachte lid te verwijzen naar mijn uiteenzetting in de Commissie Huisvesting ter gelegenheid van de begrotingsbesprekingen voor het jaar 1989 (zie verslag Vlaamse Raad, stuk 8-A (1988-1989) – Nr. 9, p. 473-476). Uit mijn overzicht van de problematiek van de prefinancieringstechnieken in de huisvestingssector blijkt inderdaad dat er slechts sprake kan zijn van een verantwoord sociaal huisvestingsbeleid wanneer een oplossing gezocht wordt voor de problematiek van de lasten van het verleden enerzijds en anderzijds gestreefd wordt naar een andere benadering van het begrip sociale huisvesting.

In het verleden werd te gul omgesprongen met de middelen zonder altijd het doel voor ogen te houden, laat staan het te bereiken. Daarom meen ik dat in de toekomst de criteria voor het toekennen van sociale voordelen in de sociale huisvestingssector kritischer moeten worden benaderd en waar nodig bijgestuurd.

J. LENSSENS
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN WELZIJN
EN GEZIN

Vraag nr. 67
(zitting 1988-1989)
van 20 september 1989
van mevrouw N. MAES

Kinderopvang – Voorziene nieuwe uitbreidingen

In antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 51 van 6 juni 1989 meldt u dat via het Interdepartementaal Begrotingsfonds 95 arbeidsplaatsen ter beschikking werden gesteld die nieuwe uitbreidingen inzake kinderopvang toelaten. Die uitbreidingen worden geraamd op 410 plaatsen in de kinderdagverblijven en 750 onthaalmoeders via de erkende diensten.

Bij gebrek aan erkende onthaaldiensten moeten de onthaalgezinnen die nog niet hebben afgehaakt, zich als zelfstandige vestigen.

Hierover zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

Kan u concrete cijfergegevens verstrekken m.b.t. :

- het aantal kinderdagverblijven ;
- het aantal erkende onthaalmoeders ;
 - bij erkende dienst,
 - bij Kind en Gezin ?

Naar verluidt kunnen die onthaalmoeders maar jaarlijks worden aangeworven.

- Is dit gegeven juist ?
- Zo ja, wat is hiervan de reden ?

Meent u niet dat de mogelijkheid moet bestaan om zich halfjaarlijks te kunnen aansluiten ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Aantal kinderdagverblijven :
 Erkend door Kind en Gezin :
 187 kribben ;
 51 peutertuinen.

Aantal opvanggezinnen verbonden aan erkende diensten :
 3.706 opvanggezinnen zijn verbonden aan 79 diensten.

De particuliere opvanggezinnen zijn onderworpen aan een meldingsplicht bij Kind en Gezin. Door het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 december 1988 werd deze meldingsplicht vanaf 1 januari 1989 duidelijk geregeld. Ook wordt bepaald dat indien de particuliere opvanggezinnen dit wensen, mits aan de gestelde voorwaarden wordt voldaan, ze het toezicht kunnen verkrijgen van Kind en Gezin.

Hierna volgt de stand van zaken voor deze nieuwe regeling per 1 september 1989.

Antwerpen

- meldingen zonder toezicht : 29 ;
- aanvragen om toezicht : 154.

Brabant

- meldingen zonder toezicht : 70 ;
- aanvragen om toezicht : 218.

Limburg

- meldingen zonder toezicht : 40 ;
- aanvragen om toezicht : 48.

Oost-Vlaanderen

- meldingen zonder toezicht : 172;
- aanvragen om toezicht : 507.

West-Vlaanderen

- meldingen zonder toezicht : 154 ;
- aanvragen om toezicht : 739.

Wat de erkende diensten betreft, stelt Kind en Gezin geen vereiste inzake datum van aansluiting. Bepalend is alleen dat aan de reglementaire voorwaarden is voldaan. Het is denkbaar dat het organiserend bestuur, verantwoordelijk voor de werking van de dienst, bepaalde data aanhoudt. Zulks behoort tot haar beheersbevoegdheid. De particuliere opvanggezinnen kunnen zich aan Kind en Gezin te allen tijde melden. Kind en Gezin hanteert ter zake geen vaste data.

R. DE WULF
GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
TEWERKSTELLING

Vraag nr. 31
(zitting 1988-1989)
van 19 september 1989
van de heer J. GEYSELS

VDAB-beroepsopleiding – Aantal cursisten

In kranteberichten wordt melding gemaakt van bepaalde (beroeps)opleidingen van de VDAB waar slechts een minieme aanwezigheid is van cursisten.

Kan de geachte Minister voor de laatste drie jaar het volgende mededelen ?

Wat is het gemiddeld aantal cursisten in deze opleidingen ?

Welke opleidingen (per jaar, per arrondissement) blijven onder dit gemiddelde ?

Welke opleidingen halen het minimum aantal cursisten niet ? Hoeveel instructeurs zijn bij deze opleidingen betrokken ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het berekenen van een gemiddeld aantal cursisten per opleiding om diverse redenen onmogelijk en weinig zinvol is.

In de eerste plaats dient rekening gehouden te worden met het modulair karakter van de verstrekte opleidin-

gen. In de Tertiaire Sector bijvoorbeeld worden naast de geïntegreerde basisopleidingen met een duurtijd van maximum 30 weken een groot aantal vervolmakingscursussen georganiseerd met duurtijden van 1 tot 4 weken. Naargelang van de basiskennis en motivatie van de individuele cursist kan deze een combinatie van diverse opleidingen doorlopen. Deze geïndividualiseerde aanpak en de zeer uiteenlopende duurtijden maken het hanteren van „gemiddelden” irrelevant.

Voor de centra in de Secundaire Sector hangt de „gemiddelde” bezetting van de opleidingen dan weer grotendeels af van de beschikbare infrastructuur die in de diverse centra verschillend kan zijn.

Algemeen kan zeker gesteld worden dat de gemiddelde bezetting van de opleidingen, georganiseerd binnen de centra van de VDAB, zeer hoog ligt, wat trouwens blijkt uit het statistisch cijfermateriaal dat omwille van de omvang rechtstreeks aan het geachte lid zal overgemaakt worden.

T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 307
(zitting 1988-1989)
van 16 augustus 1989
van de heer J. GEYSELS

Waterwachtbekkens van Tessenderlo Chemie – Ingebruikneming als bezinkingsbekkens

In antwoord op vraag nr. 176 van 16 maart 1989 inzake de waterwachtbekkens van Tessenderlo Chemie wordt gesteld dat deze bekkens noodzakelijk zijn, niet alleen als bufferreservoir maar tevens als bijkomend bezinkingsbekken voor de afvalwaters van Tessenderlo Chemie. Dit laatste om het gehalte aan bezinkbare stoffen, zwevende stoffen en zware metalen maximum te reduceren. In de exploitatievergunning van 9 april 1981 met betrekking tot dit bufferreservoir is echter alleen maar sprake van een bekken voor tijdelijk opslag van afvalwaters.

Naast de algemene voorwaarden werd gestipuleerd dat maatregelen dienen getroffen te worden om bodemverontreiniging te voorkomen en om de gevolgen van een eventuele bodemverontreiniging tot een minimum te beperken. Uit een recente studie van de firma Betch blijkt dat dit wachtbekken de grootste vervuiliingsbron in de omgeving is.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Is Tessenderlo Chemie niet in overtreding met de exploitatievergunning van 9 april 1981 aangezien dit wachtbekken als bezinkingsbekken wordt gebruikt en er geen maatregelen werden getroffen om bodemverontreiniging te voorkomen ?
2. Zo ja, werd hiervoor een proces-verbaal opgesteld ?
3. Welke maatregelen heeft de geachte Minister genomen om deze vervuiliingsbron op te heffen ?

4. Werden bij komende vergunningsvoorwaarden opgelegd voor het waterwachtbekken ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid bevestigen dat de exploitatie door de NV Tessenderlo Chemie van een bekken voor de tijdelijke opslag van afvalwaters met een oppervlakte van circa 6,3 ha en een inhoud van circa 250.000 m³ door de Bestendige Deputatie van Limburg werd vergund bij besluit van 9 april 1981 en dit voor een termijn van 30 jaar.

Als exploitatievoorwaarde is hierin inderdaad onder meer opgelegd dat de nodige maatregelen dienen getroffen om bodemverontreiniging te voorkomen en om de gevolgen van een eventuele bodemverontreiniging tot een minimum te beperken. Het Bestuur voor Leefmilieu van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu heeft tot dusver geen overtreding op voornoemde exploitatievoorwaarde vastgesteld.

Verder kan ik het geachte lid medelen dat de door hem geciteerde studie, die werd uitgevoerd in opdracht van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM), betrekking heeft op het op bedoelde plaats gelegen „black-point” gevormd door een 3-tal stortplaatsen. Mede op basis van de resultaten van genoemde studie wordt door OVAM onderzocht welke maatregelen eventueel zullen dienen getroffen te worden.

Vraag nr. 328
(zitting 1988-1989)
van 7 september 1989
van de heer J. CAUDRON

Beerruimers en rioolkolkenzuigers – Aanrichting milieuschade

De verzieking van de teelgronden en de vergiftiging van het grondwater en het oppervlaktewater wordt onder meer veroorzaakt door de zeer vele sluiklozingen van beer en rioolkolkensoort in de natuur.

Het is algemeen bekend dat een zeer klein aantal beerruimers en rioolkolkenzuigers hun produkt lozen in de daarvoor speciaal uitgeruste rioolwaterzuiveringsstations (RWZI). De meesten lozen waar ze het goedje kwijt kunnen : in beken, in de natuur en zelfs in riolen. Zo komt men tot de waanzinnige toestand dat de ene riool gevuld wordt met de inhoud van een andere riool !

Graag kreeg ik een antwoord op de volgende vragen.

1. Hoeveel van de bijna honderd RWZI's in Vlaanderen zijn uitgerust om beer en rioolsoort te behandelen ?
2. Hoeveel kost het lozen van een vracht in deze RWZI-bekkens ?
3. Hoeveel beerruimers zijn er gekend ?
4. Hoeveel beerruimers zijn er vergund om legaal te lozen ?
5. Hoe dikwijls lozen de vergunde beerruimers en kolkenzuigers in de beerbekkens van de RWZI's ?

6. In welke maatregelen voorziet de Minister om de vele sluiklozers te beteugelen ?
7. Kan een gemeentebestuur een sluiklozer beteugelen door het intrekken van de exploitatievergunning ?
8. Welke andere overheid kan hier preventief of repressief optreden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) geen lozing van rioolkolkenzuigers toestaat op haar zuiveringsinstallaties. Slechts septisch materiaal verzameld door beerruimers wordt toegelaten.

In 1988 werd aldus op 25 zuiveringsinstallaties septisch materiaal toegelaten. In totaal werd in 1988 189.000 m³ septisch materiaal aangevoerd. De gemiddelde vracht is 6 m³. Het lozen van een vracht kost 250,- fr. Er zijn 121 ruimfirma's voor septisch materiaal gekend door de VMZ waarvan er 109 toelating werd gegeven om in installaties van de VMZ te lozen.

Het toezicht over de naleving van de reglementering op de oppervlaktewaterverontreiniging is toevertrouwd aan de leidend ambtenaar van de waterzuiveringsmaatschappij en de door hem daartoe gemachtigde ambtenaren.

Daarnaast zijn evenwel ook de officieren van gerechtelijke politie bevoegd om sluiklozingen bij proces-verbaal vast te stellen.

De vergunningen voor lozing van afvalwaters worden in toepassing van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning samen met de exploitatievergunningen geïntegreerd in één milieuvergunning. Aan dit decreet is evenwel nog geen uitvoering gegeven zodat er nog geen verband bestaat tussen de lozingsvergunning en de exploitatievergunning.

Vraag nr. 335
(zitting 1988-1989)
van 11 september 1989
van de heer E. GRYP

Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering – Illegaal baggeren van afvalslib

Onlangs kwam de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) op een nogal ongunstige wijze in het nieuws, wegens het onvergund behandelen van afvalslib afkomstig van afvalwaterzuivering. In haar verweer tegen de inbeslagneming door de Procureur, werd door de VMZ eerst geargumenteed met de stellingname dat het zou gaan om zuiveringsslib en dus niet om afvalslib. Deze woordspeling is doorzichtig en ongepast. Immers het gaat hier niet om gezuiverd slib doch om afvalslib afkomstig van waterzuivering, dus om het afval dat achtergebleven is uit het oorspronkelijke afvalwater dat als min of meer zuiver water naar de Schelde is gevloeid. Acht de Minister het gepast dat „deskundigen die uitgerekend verantwoordelijk zijn voor de kwaliteit van het Vlaams oppervlaktewater, gebruik maken van dat soort bedrieglijke voorstelling van zaken om hun overtreding schoon te praten ?

Daarna werd nog een ander verhaal opgediend. Afvalslib zou binnen een zuiveringsstation geen afval zijn, doch wel erbuiten. Kan de geachte Minister mij vertellen aan de hand van welke magische bewerking dit wonder mogelijk is ? Ik wil de geachte Minister er terloops op wijzen dat in een in voorbereiding zijnd voorstel voor Europese Richtlijn (88/C295/04), bij de Raad van Ministers ingediend op 16 augustus 1988, in bijlage 1 ter omschrijving van artikel 1, a, resten van afvalzuivering wel degelijk als afvalstoffen worden beschouwd. Indien deze richtlijn door de Raad van Ministers wordt uitgevaardigd, zal de geachte Minister deze definitie aanvaarden ?

Kan de geachte Minister mij ten slotte een verklaring geven voor het feit dat zijn voorganger, Minister Lenssens, zonder wijziging door de Vlaamse Raad van het Vlaams afvalstoffendecreet van 2 juli 1981, door het sluiten van een protocol tussen de uitvoerende macht en twee parastatalen, de toenmalige VZK en OVAM, in strijd met genoemd decreet, zuiveringsmaatschappijen vrij heeft gesteld van de noodzaak een vergunning te bezitten voor het behandelen van zuiveringsslib dat evengoed vervuild is als ander baggerslib ?

Antwoord

Het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen stelt een vergunningsplicht in voor de verwijdering van afvalstoffen.

Artikel 3, b van het decreet omschrijft het begrip „verwijdering” als volgt :

- het ophalen, sorteren, vervoeren en behandelen van afvalstoffen alsmede het opslaan en storten daarvan op of in de bodem ;
- de verwerking noodzakelijk voor hergebruik, het terugwinnen en de recycling of het regenereren van afvalstoffen.

Deze vergunningsplicht voor het behandelen van afvalstoffen geldt in principe van zodra in een productieproces een duidelijk onderscheid kan gemaakt worden tussen de „productielijn” en de „afvalstoffenstroom”. Om praktische redenen en aangezien de scheiding tussen productielijn en afvalstoffenstroom niet eenduidig is vast te stellen, aanvaardt OVAM dat behandelingen op de afvalstoffen die rechtstreeks aansluiten bij het productieproces niet vergunningsplichtig zijn in het kader van het afvaldecreet, mits zij gedekt worden door een exploitatievergunning (ARAB, Milieuvergunning) .

Dergelijke behandelingen zijn bv. de ontwatering van een afvalslib of de tijdelijke opslag van een beperkte hoeveelheid afvalstoffen in containers of op daartoe aangewezen vloeren met het oog op de definitieve verwijdering ervan onder bedrijfseconomisch aanvaardbare omstandigheden (vb. transportkosten).

Hier dient evenwel benadrukt te worden dat deze van een afvalstoffenvergunning vrijgestelde handelingen moeten gebeuren op bedrijfsterreinen en dat ze onafscheidelijk verbonden moeten zijn met het productieproces en dus ook gevat moeten zijn door een exploitatievergunning. In de praktijk komt het erop neer dat

het afvalstoffendecreet meestal in werking treedt vanaf het ogenblik dat de afvalstoffen het bedrijfsterrein verlaten of binnen het bedrijfsterrein definitief verwijderd worden.

Vraag nr. 336
(zitting 1988-1989)
van 11 september 1989
van de heer J. CUYVERS

Huisvuilverbrandingsovens – Naleving exploitatievergunning

Het is algemeen geweten dat verschillende huisvuilverbrandingsovens niet voldoen aan de opgelegde exploitatievergunning.

Graag verneem ik van de geachte Minister :

- hoe dikwijls de installaties gecontroleerd worden door de inspecteurs van OVAM ;
- het aantal opgemaakte processen-verbaal per verbrandingsoven en de aard van de vastgestelde overtredingen ;
- de gevolgen die aan deze processen-verbaal zijn gegeven.

Antwoord

De huisvuilverbrandingsovens worden gecontroleerd met een gemiddelde frequentie van één bezoek per twee maanden. Bij herhaalde klachten kan deze frequentie worden opgedreven. Bovendien worden tweemaal per jaar rookgasmetingen opgelegd.

Algemeen kan gesteld worden dat de ovens die op heden nog niet zijn uitgerust met een rookgaswassing ook niet voldoen aan de opgelegde emissienormen.

Gelet echter op de bepalingen van art. 24 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 21 april 1982 houdende algemene voorwaarden die gelden voor verbrandingsinstallaties voor huishoudelijke afvalstoffen en daarmee gelijkgestelde afvalstoffen en gelet op de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Executieve van 19 juli 1989 houdende verlenging van de termijn voorzien in art. 24 van voornoemd besluit, dienen de inrichtingen in kwestie ten laatste op 31 december 1992 de nodige technische aanpassingswerken (in casu rookgaswassing) uit te voeren.

Dientengevolge is er binnen het afvalstoffendecreet wat dit aspect van de exploitatie betreft geen juridische basis om tegen deze installatie pro-justitia op te stellen.

Anderzijds kan worden vermeld dat tegen twee verbrandingsovens (MIWA Sint-Niklaas en Heist-op-den-Berg) pro-justitia werd opgesteld respectievelijk voor illegale as-afvoer en voor het aanvaarden van afvalstoffen van de farmaceutische nijverheid.

Vraag nr. 344
(zitting 1988-1989)
van 22 september 1989
van de heer J. GEYSELS

Waterzuiveringsstation Vosselaar – Vervuiling Rietloop

Door verschillende organisaties is de aandacht geves-

tigd op een mogelijke vervuiling van de Rietloop als gevolg van lozingen van het waterzuiveringsstation van Vosselaar (Turnhout)

Kan de heer Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Welke behandeling krijgen de afvalwaters in bovengenoemd zuiveringsstation vooraleer terecht te komen in de Rietloop ?
2. Waarom worden de slibbekkens niet of onvoldoende gebruikt ?
3. Is er een permanente controle en/of bewaking voorzien in het zuiveringsstation ? Zo neen, welke is daarvoor de reden ?
4. Welke maatregelen werden gepland om deze toestand te verhelpen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat de afvalwaterbehandeling op het zuiveringsstation te Vosselaar in twee fasen kan onderverdeeld worden. De primaire behandeling bestaat uit een rooster om de grove vervuiling te weerhouden en een zandvanger waarin de zware bestanddelen de kans krijgen uit het afvalwater te bezinken.

De secundaire behandeling omvat een biologische zuivering van het afvalwater volgens het actief-slibproces, gevolgd door een nabezinking van dit biologisch gezuiverd water. In 1988 werd op deze wijze 963.258 m³ afvalwater behandeld. Het zuiveringsrendement bedroeg 81 % .

Het zuiveringsslib werd in het verleden, onder vloeibare vorm, afgevoerd naar de landbouw. Hierdoor was het gebruik van slibbekkens overbodig. Deze politiek werd echter door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) geleidelijk afgebouwd, zodat sinds augustus 1989 al het zuiveringsslib, na droging op slibdroogbedden, wordt afgevoerd naar een stortplaats.

Wat de bemanning van het zuiveringsstation betreft was er tot dusver één persoon belast met de bewaking van zowel de installatie te Vosselaar als die te Turnhout. Onder normale omstandigheden levert dit geen problemen op voor de goede werking van de stations.

In de toekomst zal door een verregaande automatisatie, waaronder begrepen een automatische slibaflaat, een betere controle op de werking van het station mogelijk worden. Tevens werd door de VMZ recentelijk een bijkomend personeelslid aangeworven voor de exploitatie van de zuiveringsstations te Vosselaar en Turnhout.

Vraag nr. 345
(zitting 1988-1989)
van 22 september 1989
van de heer J. CUYVERS

Chemische produktie-eenheid te Oudenaarde – Lozingsvergunning

De analyse door een erkend labo van een recent geno-

men waterstaal net voorbij de onderneming Euro-Compound heeft als COD-waarde 2140 mg O₂ liter. Commentaar van het labo : „de vastgestelde COD wijst op zwaar verontreinigd oppervlaktewater”.

Graag verneem ik van de geachte Minister het antwoord op de volgende vragen.

1. Heeft bovenvermeld bedrijf een lozingsvergunning ?
2. Strookt dergelijke hoge waarde met de eventuele lozingsvergunning ?
3. Van wanneer dateert de meest recente controle door uw diensten ? Welke COD hebben zij vastgesteld ? Was dat een overtreding van de lozingsvoorwaarde ? Werden er eventueel andere normen van de lozingsvergunning overtreden ? Welke maatregelen werden er eventueel opgelegd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid meedelen dat bedoeld bedrijf beschikt over een lozingsvergunning uitgereikt op 3 januari 1979. Zodra de studie AWP-niveau 3 van Oudenaarde door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) zal beëindigd zijn, zal deze lozingsvergunning worden geactualiseerd.

In de lozingsvergunning van dit bedrijf is geen grenswaarde voor de COD-parameter opgenomen. Door de VMZ werden in 1989 drie controles van de door het bedrijf geloosde afvalwaters doorgevoerd. Deze controles toonden geen overtreding van de lozingsvergunning aan.

Vraag nr. 346
(zitting 1988-1989)
van 22 september 1989
van de heer J. CUYVERS

Textielveredelingsbedrijf van badstoffen te Eine-Oudenaarde – Lozingsvergunning

Volgens de sectoriële lozingsvergunning voor textielveredelingsbedrijven bedraagt de toegelaten COD 400 mg O₂/liter water.

De analyse door een erkend labo gaf op 25 augustus 1989 als COD 2130 mg/l.

Graag verneem ik van de geachte Gemeenschapsminister het antwoord op de volgende vragen.

1. Beschikt het bedrijf over een lozingsvergunning ?
2. Wanneer werd het bedrijf de laatste maal gecontroleerd door uw dienst ?
3. Welke lozingsnormen werden in welke mate overtreden ?
4. Welke maatregelen werden aan het bedrijf opgelegd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid

meedelen dat het door het geachte lid geïndiceerde bedrijf beschikt over een lozingsvergunning verleend op 13 december 1976. Zodra de studie AWP-niveau 3 van Oudenaarde door de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ) zal zijn beëindigd, zal een aangepaste lozingsvergunning door de VMZ uitgereikt worden.

In 1989 werden door de VMZ twee controles van de door het bedrijf geloosde afvalwaters doorgevoerd. Bij geen van beide controles werd een overtreding van de lozingsvergunning vastgesteld.

Vraag nr. 351
(zitting 1988-1989)
van 4 oktober 1989
van de heer M. DESUTTER

Polyvinylchloride in verpakkingen – Beperkende maatregelen

Meer en meer wordt actie gevoerd tegen het gebruik van PVC in verpakkingen, vooral in verpakkingen voor voedingswaren.

Verscheidene bedrijven pikten hier reeds positief op in en besloten op korte termijn te zullen ophouden met het gebruik van PVC voor een aantal verpakkingen.

Is het niet aangewezen deze maatregelen bij wet vast te leggen ?

Antwoord

Het is bekend dat bij volledige verbranding van bepaalde chloorhoudende kunststoffen (o.a. PVC) schadelijke verbindingen kunnen ontstaan (Bron : Monografieën Leefmilieu Nu – Verantwoorde Verpakking ; Fran LOX ; blz. 91 ; 1983).

In het huisvuil levert zouthoudend keuken- en tuinafval, papier, straatveegsel en dergelijke ongeveer 50 % van de 7 kg chloorelementen die één ton afval gemiddeld bevat. De rest is afkomstig van PVC. Bij de verbranding van chloorhoudende producten ontstaat waterstofchloride (HCl) dat wordt opgevangen in de rookgaswasinstallatie waarvan verbrandingsinstallaties voortaan moeten voorzien zijn.

Verder moet het ook duidelijk zijn dat van het PVC-aandeel in huisvuil (0,7 %) slechts de helft verpakkingen zijn. de andere helft zijn PVC-toepassingen allerlei.

Vooraleer ik inzake eenmalige verpakkingen, zonder onderscheid naar materiaal, wetgevende toepassingen (verbodsbepalingen, heffingen.. .) overweeg, wens ik eerst de resultaten af te wachten van de onderhandelingen met alle privé-sectoren die direct of indirect met het verpakkingen gebeuren te maken hebben. De bedoeling is zo spoedig mogelijk een aantal akkoorden af te sluiten.

Vraag nr. 360
(zitting 1988-1989)
van 5 oktober 1989
van mevrouw N. MAES

Afvalstoffen beleid – Recyclage van PE T-flessen

Naar verluidt wordt in Nederland statiegeld gegeven

op de PET-frisdrankflessen. Op die manier poogt de overheid de burgers te motiveren om die lege PET-flessen recycleerbaar te houden en wordt een initiatief genomen t.v.v. de leefbaarheid van het milieu.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Worden er in ons land initiatieven overwogen om de PET-flessen ook in ons land te recyclen ?
2. Zo neen, meent hij niet dat hiervoor wettelijke maatregelen, in samenwerking met de bedrijven, moeten genomen worden ?
3. Worden er in de nabije toekomst in nog andere maatregelen voorzien om de (huishoudelijke) afvalberg zoveel mogelijk te beperken ?

Antwoord

In Nederland wordt het terugbrengen van PET-flessen aangemoedigd door middel van een terugbrengpremie (≠ statiegeld). Deze terugbrengpremie bedraagt ongeveer 2 BF. Naar ik heb kunnen vernemen kan deze actie tot op vandaag in zekere mate als succesvol geëvalueerd worden. Dergelijke actie omhelst evenwel maar een fragmentarische aanpak van het afvalprobleem, namelijk PET-flessen vertegenwoordigen minder dan één gewichtsprocent van de huishoudelijke afvalberg.

Ook in het Vlaamse Gewest worden initiatieven genomen om PET-flessen te recyclen. Evenwel zijn deze initiatieven ruimer opgevat. Het betreft hier vooral inzameling van alle soorten kunststoffen via containerparken, wijkcontainerparken en huis-aan-huis collecte.

In het kader van de beperking van de huishoudelijke afvalberg lopen thans onderhandelingen met alle sectoren die direct of indirect zijn betrokken bij de éénmalige verpakkingen (glas, karton, papier, kunststoffen, metaal). Het ligt in de bedoeling zo snel mogelijk over te gaan tot het afsluiten van bindende akkoorden. Teneinde de afvalberg nog meer te verminderen, wordt in deze te sluiten akkoorden ook een voorkomingsbeleid bedongen. Verder wordt op lange termijn beoogd dat de selectieve inzameling veralgemeend moet toegepast worden.

P. DEWAELE GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 146
(zitting 1988-1989)
van 25 september 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Oprichting van de Europese Poëziestichting – Raad van Europa

De Conseil de Cooperation culturelle bij de Raad van Europa vergaderde op 20, 21 en 22 juni 1989 te Straatsburg i.v.m. de oprichting van de Europese Poëziestichting.

Kan de geachte Minister mij het resultaat van de be-raadslaging mededelen i.v.m.

1. de doelstellingen en de financiering ;
2. de zetel van de Stichting ;
3. de houding die de afgevaardigde van de Vlaamse Regering heeft aangenomen t.a.v. de Stichting ?

Antwoord

Ter beantwoording van de vraag betreffende de vergadering van de CDCC bij de Raad van Europa op 20, 21 en 22 juni 1989 en de bespreking van de oprichting van de Europese Poëziestichting verstrek ik hierbij de volgende informatie.

1. De doelstellingen en de financiering van de Stichting
 - a) De Stichting heeft tot doel de bestaande nationale en internationale initiatieven ten gunste van de poëzie te coördineren en de samenwerking tussen de betrokken milieus (media, literaire uitgeverij, organisatoren van grote festivals, verenigingen van literaire vertalers e.a.) te bevorderen.
 - b) De provincie (Nederlands) Limburg heeft in een brief van 13 juni 1989 aan de Secretaris-generaal van de Raad van Europa medegedeeld aan de Stichting een gift van 525.000 gulden toe te kennen. De verdere financiering moet gebeuren uit vrijwillige bijdragen, hetzij uit openbare hetzij uit privé-bronnen. Een bijdrage van de CDCC zelf kon op de vergadering van 20 tot en met 22 juni niet bedongen worden.
2. De zetel van de Stichting

Tijdens de 55ste zitting van de CDCC werd beslist de zetel van de Stichting te Maastricht te vestigen.
3. Wat betreft de houding van de Vlaamse afgevaardigde dien ik er uw aandacht op te vestigen dat in de vergaderingen van de Raad van Europa alleen sprake is van een Belgische delegatie en bijgevolg van een Belgisch standpunt. Dit standpunt werd bepaald tijdens de vergadering van 12 juni 1989 op het Ministerie van Buitenlandse Zaken, waarop de twee Gemeenschappen vertegenwoordigd waren. Het luidt als volgt :

„België zal de kandidatuur van Maastricht voor de zetel van de Europese poëziestichting steunen onder voorbehoud van de volgende voorwaarden” :

1. Voor België is enkel een zeer beperkte structuur aanvaardbaar ;
2. Maastricht mag enkel een coördinerende rol vervullen ;
3. Voor het initiatief opgestart wordt, dient de financiële solvabiliteit verzekerd te zijn ;
4. België kan niet akkoord gaan met de voorstellen geformuleerd in document 89/14. Het basiskapitaal dient zelf door de Stichting bijeengebracht te worden. Als hieraan niet voldaan wordt,

houdt België zich het recht voor zijn standpunt te herzien ;

5. De poëziecentra van Leuven en Brussel dienen betrokken te worden in het netwerk van centra die deel uitmaken van de activiteiten van de Stichting.”

Vraag nr. 149
(zitting 1988-1989)
van 3 oktober 1989
van de heer W. VAN DURME

Culturele en sportactiviteiten in de gevangenissen – Overheveling van de kredieten naar de Gemeenschappen

Sedert de jongste staatshervorming werden de kredieten, bestemd voor sport en cultuur in het gevangeniswezen, overgeheveld naar de Gemeenschappen. In de nationale begroting was oorspronkelijk voor deze sector 1.480.000 frank voorzien. Naar verluidt zouden de Vlaamse gevangenissen geen kredieten ontvangen om culturele en sportieve activiteiten mogelijk te maken in tegenstelling met de gevangenissen gelegen in het Franse taalgebied.

Kan de geachte Minister mij meedelen of de bovenvermelde kredieten inderdaad overgeheveld werden en of deze kredieten effectief gebruikt worden voor de oorspronkelijke bestemming ?

Antwoord

In antwoord op de parlementaire vraag van het geachte lid moet ik tot mijn spijt mededelen dat voor sportactiviteiten in de gevangenissen geen kredieten op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap zijn voorzien.

Voor culturele activiteiten stond vroeger een apart krediet dat ontoereikend was gezien de vraag uit het gevangeniswezen. Daarom is nu bepaald dat aanvragen voor culturele activiteiten in de gevangenissen gesubsidieerd worden via een globaal krediet – art. 12.35 Sectie 43 – Culturele Manifestatie. De aanvragen vanuit het gevangeniswezen zijn de laatste jaren gedaald.

Mag ik het geachte lid verzoeken zijn parlementaire vraag ook te richten tot de Minister van Justitie bij wie, naar het schijnt, voor dergelijke activiteiten ook betalingen geschieden ?

D. COENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vragen mrs. 98,45,30,146,53,19,264,129,34,64,174
(zitting 1988-1989)
van 19 juni 1989
van mevrouw M. TYBERGHIEN-VANDEBUSSCHE

respectievelijk tot

de heer D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs ;

de heer G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ;

de heer N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie ;

de heer L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ;

de heer J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin ;

de heer R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ;

de heer T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting ;

de heer P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur ;

de heer H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden ;

de heer L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt ;

de heer J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Wetenschappelijk onderzoek – Speciale onderzoeksfondsen in de universitaire instellingen en lijst programma's per universiteit

Gezien deze fondsen beheerst door het koninklijk besluit van 22 april 1985, overgedragen werden aan de bevoegdheid van de Gemeenschappen zou ik graag de volgende informatie krijgen.

1. Hoe wordt het overgedragen krediet van 351,5 miljoen frank voor de Nederlandse Gemeenschap verdeeld over de universiteiten ? Wat is de verdeelsleutel of wat zijn de normen ter zake ?
2. Welke projecten of programma's in welke universiteiten worden gefinancierd en voor welk bedrag ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Gecoördineerd antwoord

In antwoord op haar vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Het krediet bestemd voor de speciale fondsen voor het onderzoek in de universitaire instellingen dat in 1989 aan de Vlaamse Gemeenschap werd overgedragen, bedraagt 357,5 miljoen frank.

Deze financiële middelen zijn uitsluitend bestemd voor de financiering van door hen bepaalde onderzoeksactiviteiten.

Om in aanmerking te kunnen komen voor deze subsidies, neemt elke instelling van haar financiële middelen, inbegrepen de werksluitkering, een mi-

nimumbedrag af dat gelijk is aan een bepaald percentage van de subsidies die haar worden verleend. Voor 1989 bedraagt dit percentage 20 %.

De verdeling van het krediet gebeurt naar rata van het aantal Belgische gediplomeerden van de 2^e en de 3^e cyclus aan de verschillende universitaire instellingen.

Het overzicht van het jaarlijks aantal gediplomeerden dat hiertoe door de universitaire instellingen wordt verstrekt, dient door de Regeringscommissaris of -afgevaardigde geveiseerd te worden.

2. De lijst van de gesubsidieerde programma's per universitaire instelling wordt rechtstreeks aan het geachte lid toegezonden.

Vraag nr. 113
(zitting 1988-1989)
van 28 juli 1989
van de heer G. BEERDEN

Onderwijs in Limburg – Stand van zaken

De laatste jaren is de onderwijswetgeving gevoelig ge-

wijzigd. Bovendien is de schoolbevolking ook geëvolueerd. Kan de Minister mij, voor Limburg, en per arrondissement meedelen :

- het aantal leerlingen ;
- het aantal tewerkgestelde leerkrachten ;
- het aantal tewerkgestelden, anderen dan leerkrachten ;

dit voor het schooljaar 1984-1985 en 1988-1989 ?

Kan de opsplitsing gemaakt worden per onderwijsnet ?

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid de door hem gevraagde gegevens mede.

In deze cijfers zijn begrepen het dagonderwijs en het onderwijs voor sociale promotie alsmede het kunstonderwijs en het muziekonderwijs.

	Gemeenschapsonderwijs			Officieel gesubsidieerd onderwijs			Vrij gesubsidieerd onderwijs		
	Leerlingen	Leerkrachten	Andere	Leerlingen	Leerkrachten	Andere	Leerlingen	Leerkrachten	Andere
Hasselt									
1984-1985	18.538	2.248	1.094	19.296	1.770	182	65.756	7.513	891
1988-1989	16.978	2.296	894	19.201	2.149	194	61.341	7.792	925
Maaseik									
1984-1985	6.856	684	323	5.525	496	45	35.594	4.100	426
1988-1989	6.192	651	313	5.894	616	48	34.524	4.391	467
Tongeren									
1984-1985	7.270	885	479	7.405	823	109	25.730	2.639	365
1988-1989	6.143	811	410	7.846	1.101	103	26.833	2.654	322

Vraag nr. 146
(zitting 1988-1989)
van 21 september 1989
van de heer A. LARIDON

Sociale promotie – Vergoeding lesuren

Leerkrachten die jarenlang naast een full-time opdracht in het dagonderwijs een aantal lesuren gaven in het onderwijs van sociale promotie en er in benoemd waren, verliezen op een bepaald schooljaar enkele lesuren in de sociale promotie. Na één of meerdere schooljaren krijgen ze echter de verloren lesuren terug en komen weer op hun oorspronkelijk aantal lesuren.

Mag ik van de geachte Minister vernemen hoe deze leerkrachten vergoed zullen worden voor hun opdracht in de sociale promotie ?

Wordt bv. voor alle lesuren rekening gehouden met hun anciënniteit of niet ?

Hoe geschiedt deze wedderregeling :

- in het gemeenschapsonderwijs,
- in het gesubsidieerd onderwijs (zowel officieel als vrij) ?

Antwoord

Deze vraag heeft betrekking op de toepassing van het koninklijk besluit nr. 63 van 20 juli 1982 houdende wijziging van de bezoldigingsregels van toepassing op het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het onderwijs met volledig leerplan en van het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan.

De personeelsleden die in het onderwijs voor sociale promotie in bijambt fungeren en daarvoor vast benoemd (en als dusdanig erkend) zijn en op wie de bepalingen van artikel 10, §§ 3 en 5 van het voornoemd koninklijk besluit nr. 63 van toepassing zijn, kunnen op de toepassing van deze bepalingen aanspraak maken voor de prestaties waarmee zij belast zijn.

Zij behouden het voordeel van deze bepalingen derhalve slechts voor de lesuren die zij effectief blijven geven. Het bedrag van de in de weddetoelagen begrepen periodieke verhogingen wordt vanaf 1 september 1983 met 50 percent verminderd. Voor eventuele „verloren” lesuren kan ook geen terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking verleend worden.

Indien deze personeelsleden in het onderwijs voor sociale promotie, nadat zij er gedurende één of meer schooljaren met minder lesuren zijn belast geweest, terug voor meer lesuren in bijambt weddetoelagen willen bekomen, moeten zij voor deze laatste bijkomende uren een afwijking bekomen zoals bedoeld in artikel 10, § 6, van het genoemd koninklijk besluit nr. 63. Voor deze bijkomende uren worden de betrokkenen, zowel in het gemeenschapsonderwijs als in het officieel en vrij gesubsidieerd onderwijs, dan ook bezoldigd als tijdelijke en zonder periodieke verhogingen, overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 15 april 1958, Titel III bis „bijtrekking”.

Vraag nr. 149
(zitting 1988-1989)
van 25 september 1989
van de heer W. VAN DURME

Handelspubliciteit op scholen – Controle

Niettegenstaande de onderwijsinrichtingen recentelijk de bepalingen betreffende laakbare praktijk ken werden toegestuurd, kan men vaststellen dat de wet in talrijke scholen wordt overtreden. Het is ons bekend dat in scholen een klasagenda met publiciteit wordt verdeeld en schoolbenodigdheden zonder logo van de betrokken school worden verkocht. Het betreft hier geen niet-courante benodigdheden, maar onder meer mappen en schrijfblokken.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

- welke instantie controle uitoefent op de handelsactiviteiten ;
- welke sancties er kunnen getroffen worden wanneer een onderwijsinrichting de wettelijke bepalingen inzake handelsactiviteiten overtreedt ;
- op wat het toelaten van de verkoop van leerboeken in de onderwijsinrichting steunt, daar het „pedagogisch-handelen” niet wordt geschaad als men de voorgeschreven leerboeken kan kopen bij de KMO's ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Artikel 43 van de Schoolpactwet bepaalt dat de Minister tot wiens bevoegdheid het onderwijs behoort, bij kennisname van overtredingen van het bepaalde in artikel 41 van de Schoolpactwet, zal beslissen of de zaak voor advies aan de Commissie, bedoeld bij artikel 42 van deze wet, wordt voorgelegd.

Een specifieke controle-instantie is niet voorzien.

2. Overeenkomstig de artikelen 43, 2de lid en 44 van de Schoolpactwet kan de weigering, de door de Minister tot wiens bevoegdheid het onderwijs behoort voorgeschreven tuchtmaatregelen te treffen, leiden tot gedeeltelijke of gehele, tijdelijke of defi-

nitieve afschaffing van de werkingstoelagen voor de betrokken inrichting.

3. Krachtens artikel 41 van de Schoolpactwet is iedere handelsactiviteit in de onderwijsinstellingen verboden.

Er is sprake van handelsactiviteit, onverschillig of zij verricht wordt door een handelaar of een niet-handelaar, wanneer zij wordt gedaan met winstoogmerk. Waar winstbejag ontbreekt, is er geen daad van koophandel (L. Fredericq, Handboek van Belgisch Handelsrecht, 1, 119). De geest van winstbejag en speculatie behoort immers tot het wezen van de daad van koophandel (Cass. 19 januari 1973, Pas. 1973, 1, 492 met noot W.G.). Bij ontstentenis van winstbejag verliest de verrichting haar commercieel karakter (W. Van Gerven, Leerboek Handels- en Economisch Recht, 1, 18).

De verkoop van schoolbenodigdheden valt niet onder het begrip handelsactiviteit, zoals bedoeld in artikel 41 van de Schoolpactwet wanneer bij die activiteit noch de inrichtende macht, noch de school-directie voor eigen nut enig winstbejag nastreven.

Vraag nr. 150
(zitting 1988-1989)
van 27 september 1989
van de heer A. LARIDON

Personeel van de oefenscholen in lokaliteiten waar de rijksnormaalschool werd afgeschaft – Statuut

Gaarne vernam ik in verband met de oefenscholen in lokaliteiten waar de rijksnormaalschool werd afgeschaft een antwoord op de volgende vragen.

1. Wat is de huidige toestand van deze scholen (oefenscholen) ?
2. Werd er reeds een koninklijk besluit getroffen dat het statuut van het rijksonderwijzend personeel zo zou wijzigen dat de betrokkenen bij wijze van overgangsmaatregel kunnen benoemd worden in het wervingsambt ?
3. Zal deze overgang van selectieambt naar wervingsambt gebeuren met behoud van de verworven rechten ?
4. Wordt er intussen over gewaakt dat vastbenoemde leerkrachten van hun wervingsambt uit andere rijks-basisscholen van de schoolgemeenschap geen aanspraak kunnen maken op deze plaatsen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat het afschaffen van een normaalschool inhoudt dat de eraan verbonden oefenscholen, voor kleuteronderwijzeressen, lagere en middelbare, hun statuut van oefenschool verliezen en worden beschouwd als een gewone kleuter-, lagere of basisschool of middenschool.

Wat de toestand betreft van de personeelsleden die

benoemd zijn in een selectieambt aan een oefenschool dient, in de huidige stand van de reglementering, een onderscheid te worden gemaakt naargelang het gaat om eensdeels een oefenschool voor kleuteronderwijzessen en een lagere oefenschool en anderdeels een middelbare oefenschool.

De selectieambten aan een middelbare oefenschool, namelijk leraar algemene vakken aan een middelbare oefenschool en leraar bijzondere vakken aan een middelbare oefenschool, werden bij artikel 3, § 1, van het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 juni 1989 tot vaststelling van indeling van de ambten van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel van de instellingen voor secundair onderwijs met volledig leerplan, met uitzondering van het aanvullend secundair beroepsonderwijs en het buitengewoon secundair onderwijs, met ingang van 1 september 1989, vervangen door het wervingsambt van leraar.

Artikel 4 van hetzelfde besluit bepaalt verder :

„De personeelsleden die op 31 augustus 1989 hetzij stagedoend zijn, hetzij vastbenoemd zijn, hetzij vastbenoemd zijn en als dusdanig erkend, waar deze erkenning vereist is, hetzij gelijkgesteld zijn met de vastbenoemde of definitief erkende personeelsleden in een van de ambten die bij artikel 3 vervangen worden, worden geacht zich in het nieuwe ambt in dezelfde administratieve toestand te bevinden als op dezelfde datum in het ambt dat vervangen wordt.

De personeelsleden die op 31 augustus 1989 hetzij vastbenoemd zijn, hetzij vastbenoemd zijn en als dusdanig erkend, waar deze erkenning vereist is, hetzij gelijkgesteld zijn met de vastbenoemde of definitief erkende personeelsleden in één van de selectieambten van leraar algemene vakken aan een middelbare oefenschool of van leraar bijzondere vakken aan een middelbare oefenschool, behouden echter het voordeel van de weddeschaal verbonden aan het door hen op 31 augustus 1989 uitgeoefende selectieambt. Zij blijven ertoe gehouden verder de verplichtingen na te komen, verbonden aan dit selectieambt .”

Voor de personeelsleden verbonden aan de oefenscholen voor kleuteronderwijzessen en aan de lagere oefenscholen worden analoge bepalingen uitgewerkt. In afwachting van deze statutaire bepalingen zijn de personeelsleden, benoemd in een selectieambt aan bedoelde gewezen oefenscholen, belast met het overeenstemmende wervingsambt aan dezelfde school. Deze wervingsambten worden niet vacant verklaard en komen niet in aanmerking voor mutatie, reffectatie of wedertewerking van personeelsleden van buiten de gewezen oefenschool.

Vraag nr. 158
(zitting 1988-1989)
van 5 oktober 1989
van mevrouw N. MAES

Prof's op zending naar ontwikkelingslanden – Bezoldigingsregeling

In het kader van de ontwikkelingssamenwerking ver-

trekken sommige profs tijdens het academisch jaar op zending naar de ontwikkelingslanden.

Zij worden daarvoor vergoed voor een bedrag van 400.000 à 500.000 frank per maand.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of gedurende de periode dat zij in een ontwikkelingsland verblijven, hun maandelijks onderwijsloon (gefinancierd met Vlaams begrotingsgeld), doorloopt ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid mededelen dat het academisch personeel met zending in de ontwikkelingslanden in het kader van de ontwikkelingssamenwerking verder zijn normale wedde geniet die door de universitaire instelling wordt uitbetaald.

Ten laste van de ontwikkelingssamenwerking ontvangt de betrokkene, naargelang van zijn graad, een toeslag op de wedde en een per diem vergoeding afhankelijk van land tot land.

J. SAUWENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE
WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 223
(zitting 1988-1989)
van 10 augustus 1989
van de heer M. DESUTTER

Pleziervaart – Openhouden van sluizen en bruggen op zondag

De pleziervaart kan dit jaar genieten van toegankelijke sluizen.

Het succes van de pleziervaart dit seizoen zal u en eventuele anderen zeker overtuigen van de noodzaak de sluizen en bruggen ook op zondag open te houden.

Naar ik vernam hebben er zich wel problemen gesteld met de beloofde vergoedingen aan het personeel.

De voorziene 200 frank per vaartuig kon niet geïnd worden bij gebrek aan een decreet ter zake en anderzijds blijken er ook problemen te zijn om de geïnde rechten te gebruiken om het personeel te vergoeden.

Het lijkt mij aangewezen spoedig besprekingen aan te vatten met de vakbonden zodat er zich ter zake geen discussies meer stellen voor het jaar 1990.

Meent de geachte Minister niet dat de administratieve rompslomp enerzijds en de controle anderzijds ruim het bedrag van 200 frank zal kosten aan de gemeenschap.

Ware het niet beter een eenmalig recht van bijvoorbeeld 2.000 frank voor alle Vlaamse sluizen en bruggen te vragen, geldig voor één jaar ?

Antwoord

Het vraagstuk dat het geachte lid aansnijdt stelt zich sinds enkele tijd op een zeer concrete wijze, niet alleen in het Kustgebied, maar over het ganse Gewest. Het zal dan ook nodig zijn algemeen toepasselijke

richtlijnen op te stellen. Dit betekent niet dat de toepassing ervan ook op elke waterweg zal doorgevoerd worden. Er zal selectief opgetreden moeten worden in functie van de vraag om werkelijk pleziervaart op zonen feestdagen mogelijk te maken. Dit verschilt van waterwegen tot waterwegen en van streek tot streek.

Het zal dan ook nodig zijn ruime besprekingen op gang te brengen met alle betrokken middens, uiteraard ook met de vakbonden.

Het geachte lid is er zeker van op de hoogte dat sinds enkele weken een proef in die zin aan de gang is in de Kuststreek.

In de loop van de maand september zal nagegaan worden wat de praktische ervaring ons zal leren, óók, of vooral, in welke mate de pleziervaarten de geboden faciliteit benutten hebben.

Aan de hand van deze besluiten die daaruit kunnen getrokken worden, zal ik vervolgens beslissen of in de richting mag doorgedaan worden. In geval van een positief antwoord zal een werkgroep opgericht worden met als taak tegen het voorseizoen 1990 een sluitend, door iedereen aanvaard systeem uit te werken. De nieuwe regeling zal wettelijke, decretale, ministeriële en ambtelijke schikkingen moeten bevatten, opdat alle hinderpalen uit de weg zouden geruimd zijn. Dit alles moet kaderen in de nationale en gewestelijke bevoegdheden inzake scheepvaartreglementering.

Vraag nr. 248
(zitting 1988-1989)
van 18 september 1989
van de heer L. PEETERS

Landelijk gebied langsheen Zeekanaal Brussel- Willebroek – Toekomstige bestemming

Recente ontwikkelingen in verband met de doortrekking van de Woluwelaan tot Grimbergen (3de fase) enerzijds, en het opstellen van een ontwerp BPA „Bos van Aa” met industriezone anderzijds, nopen ons tot het stellen van een vraag betreffende de toekomstige bestemming van dit landelijk gebied langsheen het Zeekanaal tussen Grimbergen (Verbrande Brug) en Willebroek (Tisselt).

Onder plannummer 81.042 stelde de NV Zeekanaal en Haveninrichtingen van Brussel in 1981 een ontwerp van tracé op voor dergelijke industrieweg. Met de definitieve doortrekking van de Woluwelaan tot Grimbergen lijkt dit plan opnieuw actueel.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

1. in hoeverre zijn diensten reeds betrokken werden bij de besprekingen door diverse instanties voor de aanleg van zo'n industrieweg langsheen dit landelijk gebied ;
2. of het bestaan van een beschermingsaanvraag bij het bestuur van Monumenten en Landschappen voor een deel van dit gebied gevolgen kan hebben op de mogelijke voorstudie van zo'n ontwerp van weg ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer

L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

Als antwoord op zijn vragen kan ik het geachte lid mededelen dat het aanleggen van een industrieweg zoals deze in de jaren zeventig was voorzien volgens de studie van de Gewestelijke Economische Raad van Vlaams-Brabant, (cfr. het in de vraag aangehaalde plan nr. 81.042) niet meer wordt in overweging genomen.

Dit betekent niet dat langs het gemoderniseerde kanaal geen bedieningsweg wordt aangelegd, die na voltooiing en beheer wordt overgedragen aan de betrokken gemeenten. In algemene lijnen wordt er naar gestreefd een openbare bedieningsweg te voorzien op de rechteroever van het kanaal en op de linkeroever het jaagpad enkel een bijkomende functie als fiets- en voetpad te geven. Deze optie werd genomen om verkeer dat er niet thuishoort langs het kanaal te voorkomen.

Bij het aanpassen van de infrastructuur langs het kanaal wordt rekening gehouden met de bestemmingen van de gebieden, palende aan de waterweg. De aanpassingen moeten dan ook op de plaatsen waar deze gebieden een landschappelijk waardevol karakter hebben, hiermede in overeenstemming zijn.

Vraag nr. 256
(zitting 1988-1989)
van 27 september 1989
van de heer A. LARIDON

Regionale luchthavens – Verschuiving ILS van de luchthaven van Oostende

Voor een efficiënte exploitatie van de luchthaven van Oostende dient onverwijld overgegaan te worden tot de verschuiving van de ILS met circa 600 meter.

De kostprijs van dit werk wordt geraamd op ongeveer 50 miljoen frank. Op de begroting van 1989 waren hiervoor de nodige kredieten uitgetrokken.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen wanneer met deze voor de luchthaven van Oostende zeer belangrijke verbeteringswerken een aanvang zal genomen worden ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Teneinde de exploitatie van de regionale luchthavens en openbare vliegvelden in de beste omstandigheden te laten verlopen, heeft de Regie der Luchtwegen aan de Gewesten 300 miljoen frank toegekend, een bedrag dat onder de vorm van drie jaarlijkse schijven van 100 miljoen frank zal worden vrijgegeven.

De 50 miljoen, waarnaar het geachte lid refereert, is de eerst jaarlijkse schijf bestemd voor het Vlaamse Gewest en is bestemd voor de exploitatie van de twee

Vlaamse regionale luchthavens en het vliegveld Grimbergen.

Het werkenprogramma- van de RLW voorziet geen kredieten voor infrastructuurwerken nodig voor de verplaatsing van het ILS en het precision approach lighting systeem.

Momenteel wordt een studie uitgevoerd die een analyse doorvoert rond onder andere de infrastructuur en een marktprognose. In begin 1990 zal een studie uitbesteed worden die concrete investeringen zal moeten voorstellen.

Het is daarom op dit ogenblik niet opportuun een beslissing te nemen omtrent de ILS op de luchthaven van Oostende.

Vraag nr. 258
(zitting 1988-1989)
van 28 september 1989
van de heer H. VAN DIENDEREN

Goederenspoor ter hoogte van Nekkerspoel-station Mechelen – Maatregelen tegen geluidsoverlast

Reeds enkele jaren worden daar werken uitgevoerd zodat de lijn kant-Kluisstraat 20 m werd opgeschoven en zeer dicht bij de woningen aldaar is komen te liggen. Precies dit spoor wordt voor goederenverkeer en voornamelijk 's nachts gebruikt.

De nieuwe toestand is ondraaglijk geworden voor de bewoners in de eerste helft van de Kluisstraat. Het stadsbestuur dringt aan op de realisatie van een geluidsscherm. Op een vroegere parlementaire vraag aan de heer De Croo werd de mogelijkheid van zo'n scherm vooropgesteld.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Heeft men al maatregelen genomen om deze geluids- en trilhinder tegen te gaan ? Zo ja, welke ?
2. Wordt reeds een beslissing tot realisatie van een geluidsscherm genomen ? Wanneer wordt in de uitvoering hiervan voorzien ?
3. Sommige gebouwen zijn zwaar in waarde gedaald door de nieuwe situatie. Zijn hieromtrent al klachten gekomen en voorziet men vooralsnog in vergoedingen ?
4. Overweegt men onteigeningen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de geluidsoverlast waarvan sprake een gevolg is van het treinverkeer.

Deze kwestie valt dus niet onder mijn bevoegdheid maar wel onder die van de NMBS.

Vraag nr. 260
(zitting 1988-1989)
van 2 oktober 1989
van de heer J. LOONES

Havens – Opruiming gasberg in de Noordzee

Enkele maanden geleden werd een „gasberg” ontdekt in de Noordzee ter hoogte van Zeebrugge („Paardenmarkt” genoemd).

Op een vergadering van het „Aktiekomitee tegen Yperiet” te Houthulst d.d. 31 mei 1989 zou de vertegenwoordigers van het Ministerie van Defensie hebben verklaard dat deze gasberg voorlopig beter onder water blijft.

Daaraan werd toegevoegd dat de beslissing tot opruiming ligt bij het Ministerie van Openbare Werken.

Kan de geachte Minister daaromtrent toelichting verstrekken en antwoord geven op volgende vragen ?

1. Is desbetreffend dossier bij hem of zijn diensten aanhangig ?
2. Zo ja, wat is de stand van zaken van het dossier ?
3. Ten laste van welke begroting (centraal of regionaal) zullen of zouden dergelijke werken vallen ?

Antwoord

-Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de „gasberg” waarnaar gerefereerd wordt, ongetwijfeld betrekking heeft op de munitiedumpingsplaats welke gelegen is in de Noordzee in een zone welke tussen de 1,5 à 3,5 km verwijderd is van de oostdam van de nieuwe buitenhaven van Zeebrugge.

Een hoeveelheid van 35.000 ton munitie, afkomstig van de slagvelden van de Eerste Wereldoorlog werd hier in 1920 in zee gedumpt. Eén derde van de gedumpte munitie zou uit gifgasobussen bestaan.

De gestelde vragen kunnen als volgt worden beantwoord :

- . Het Ministerie van Openbare Werken is van het bestaan van deze dumpingszone op de hoogte. Ze werd sedert het begin van de jaren 1970 systematisch aangeduid op de zeekaarten, die door het Ministerie van Openbare Werken worden opgesteld.

In 1972 werd in het betrokken gebied door het Ministerie van Landsverdediging een aantal onderzoeken met duikers uitgevoerd, die voornamelijk als doel hadden zo goed mogelijk de omtrek van de dumpingszone vast te stellen.

In het kader van de algemene opschoning van het gebied rond Zeebrugge en van de vaargeulen in zee, werd in 1988 door de toenmalige Minister van Openbare Werken beslist, de dumpingszone met meer moderne middelen te onderzoeken, om te bepalen op welke plaats, diepte en concentratie de munitie werd gedumpt.

Dit onderzoek werd toevertrouwd aan de TV Bergingswerken, in het kader van het lopende contract voor de studie en opruiming van wrakken in de Noordzee en de toegang tot de Belgische zeehavens. Bedoeld onderzoek werd ook opgedragen om meer gedetailleerde gegevens te verzamelen met het oog op het bepalen van de meest geschikte ruimingsmethode.

Een eerste gedeelte, namelijk het magnetometrisch onderzoek is voltooid. Hiermede konden zeer nauwkeurig de zones worden gelokaliseerd waar munitie gedumpt werd.

Op dat ogenblik waren de budgetten van het Ministerie van Openbare Werken nog nationaal, zodat zij konden aangewend worden voor nationale opdrachten. Na 1 januari 1989 is dit evenwel niet meer het geval.

2. De Bijzondere Wet tot Hervorming der Instellingen en meer in het bijzonder titel X van artikel 6 § 1 van de wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten geeft een opsomming van de aangelegenheden die tot de bevoegdheden van de Gewesten behoren zoals in artikel 107 quater van de Grondwet bedoeld werd.

De bevoegdheid van het Vlaamse Gewest met betrekking tot het Intercontinentaal Plat beperkt zich tot het onderhoud en de eventuele verdieping van de vaargeulen die deel uitmaken van de maritieme toegangswegen tot de Belgische zeehavens.

Aldus is het onderzoek en het eventueel opruimen van het munitiedepot of, meer algemeen het opruimen van munitie buiten de vaargeulen, duidelijk een nationale bevoegdheid en is dus geen aangelegenheid waarvoor het Vlaamse Gewest de verantwoordelijkheid draagt.

Het budget van Openbare Werken kan derhalve niet bezwaard worden met de gelden die nodig zijn voor de opruiming van het munitiedepot.

Anderzijds is het noodzakelijk dat het departement van Openbare Werken bij alle onderzoeken van de zeebodem binnen de territoriale wateren betrokken blijft, gezien haar opdracht in te staan voor de veiligheid van de scheepvaart naar de zeehavens.

De onderzoeken die tot op heden door het Ministerie van Openbare Werken werden uitgevoerd, dateren van voor 1 januari 1989 en gebeurden derhalve met nationale kredieten.

Ik kan overwegen om het onderzoek naar de meest efficiënte ruimingswijze in samenwerking met het Ministerie van Landsverdediging verder te zetten onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat de benodigde kredieten hiervoor supplementair door de nationale Regering worden ter beschikking gesteld.

Gezien de bevoegdheidskwestie werden door mijn departement sinds 1 januari 1989 geen besprekingen meer gevoerd met het Ministerie van Landsverdediging en werden er geen onderzoeken meer uitgevoerd in het bewuste gebied.

3. Aangezien enerzijds het hier om de ruiming gaat van voorwerpen afkomstig van militaire handelingen, ben ik van oordeel dat de kosten hiervan door het Ministerie van Landsverdediging moeten gedragen worden.

Anderzijds kan tot de ruiming van de munitie besloten worden op grond van de overweging dat de aanwezigheid van de munitie een groot gevaar voor pollutie van de zee inhoudt. Alle maatregelen die genomen worden om het pollutiegevaar te bestrijden zijn eveneens nationale aangelegenheden, welke onder de bevoegdheid van het Staatsecretariaat van Leefmilieu ressorteren.

Derhalve heb ik de heer G. Coëme, Minister van Landsverdediging evenals mevrouw M. Smet, Staatssecretaris voor het Leefmilieu omtrent mijn standpunt ingelicht en hen verzocht de passende maatregelen te nemen.

Vraag nr. 261
(zitting 1988-1989)
van 2 oktober 1989
van de heer J. LOONES

Ontmantelingsinstallatie chemische munitie – Rampenplan en resultaten wetenschappelijke studie

Op een voorbije vergadering van het „Aktiecomitee tegen Yperiet” d.d. 31 mei 1989 te Houthulst, werd naar aanleiding van de stand van zaken in verband met de ontmantelingsinstallatie van de chemische munitie te Houthulst, door een woordvoerder van het Ministerie van Defensie gezegd dat eerst een wetenschappelijke omschrijving van het gevaar dient te worden opgemaakt, aler tot de opstelling van een rampenplan kan overgegaan worden.

Deze studie zou aangevraagd zijn bij het Ministerie van Openbare Werken.

Kan de geachte Minister mij antwoord geven op de volgende vragen ?

- Werd deze studie effectief bij het Ministerie van Openbare Werken aangevraagd ?
- Zo ja, wat is de stand van zaken in verband met deze studie ?
- Wanneer en hoe zullen de resultaten van deze studie openbaar gemaakt worden ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat bij mijn Departement geen wetenschappelijke studie in verband met het gevaar van een ontmantelingsinstallatie werd aangevraagd.

Het ligt trouwens niet binnen mijn bevoegdheid dergelijke studie te doen uitvoeren.

Vraag nr. 263
(zitting 1988-1989)
van 3 oktober 1989
van de heer J. DE ROO

Verkeersveiligheid arrondissementen Gent en Eeklo –
Stand van zaken

Het zou ons bijzonder interesseren de huidige stand van zaken te kennen betreffende de verkeersveiligheid in de arrondissementen Gent en Eeklo.

Mag ik vragen mij mee te delen, opgesplitst per kanton :

1. waar zich de zogenaamde zwarte punten bevinden aangeduid door de Rijkswacht ;

2. het aantal ongevallen, hoeveel doden, zwaar- of lichtgewonden in 1988 ;

3 welke werken gepland worden of in uitvoering zijn om deze zwarte punten weg te werken en de verkeersveiligheid te verbeteren ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hieronder voor de arrondissementen Gent en Eeklo, op basis van de gegevens van de Rijkswacht, de zwarte punten, evenals het aantal ongevallen, doden, zwaar gewonden en licht gewonden per zwart punt, voor het jaar 1988 mede te delen.

Plaats	Aantal ongevallen	Aantal doden	Aantal zwaar gewonden	Aantal licht gewonden
R4 – Ring om Gent. Gent Km. 14.800	3	0	2	5
A10 Brussel-Oostende. Gent Km. 46.300	3	0	0	6
A14 Gent-Kortrijk – De Pinte Km. 44.600	3	0	0	3
A14 Gent-Antwerpen – Lochristie				
Aansluiting met N449	3	0	0	4
R4 Zelzate – Aansluiting met N49 Km. 1.400	4	0	3	11
R4 Evergem – Kruispunt met N456	4	0	2	7
R4 Evergem – Kruispunt met N458	3	0	0	3
R4 Evergem – Kruispunt met Beekstraat	3	0	0	6
R4 Zelzate – Km. 59.700	3	1	4	0
R4 Zelzate – Kruispunt met N474	3	0	0	4
R40 Gent – Kruispunt met N422	3	0	1	2
R40 Gent – Kruispunt met Bevrijdingslaan				
Brugsesteenweg	6	0	0	7
R43 Eeklo – Kruispunt met N9	3	0	2	3
N9 Melle – Kruispunt met N465	4	0	1	3
N9 Melle – Kruispunt met N438	6	0	0	
N9 Melle – Kruispunt met N447	3	0	0	5
N9 Lovendegem – Kruispunt met Rabatstraat –				
Lievetrage	4	0	2	9
N9 Lovendegem – Kruispunt met Bierstal	3	0	0	4
N9 Lovendegem – Km. 57.500	3	0	1	2
N9 Lovendegem – Kruispunt met Drongense				
steenweg	3	0	0	4
N9 Lovendegem – Kruispunt met Oostveldkouter	3	0	1	3
N9 Lovendegem – Kruispunt met Bredestraat	5	0	0	7
N9 Waarschoot – Kruispunt met Beke	3	0	1	3
N9 Waarschoot – Kruispunt met Kere-Schoolstraat	4	0	3	2
N9 Waarschoot Km. 65.600	4	0	0	4
N9 Eeklo – Kruispunt met Zuidmoerstraat	3	0	2	3
N9 Eeklo – Km. 69.00	3	0	1	3
N9 Eeklo Markt	3	0	1	2
N9 Eeklo – Kruispunt met N499 en N434	5	0	3	6
N9 Eeklo – Kruispunt met Goethalsstraat	4	0	2	2
N9 Eeklo – Kruispunt met Brugsesteenweg				
H. Grafstraat	3	0	1	2
N49 Zelzate – Km. 41.100	3	0	0	4
N49 Eeklo – Kruispunt met N484	4	1	2	3
N49 Maldegem – Kruispunt met N410	5	1	0	6
N60 Gent – Kruispunt met Kregelstraat –				
Klassestraat	4	1	2	4
N60 De Pinte Kruispunt met Langegroenstraat	8	0	2	11
N60 Nazareth – Kruispunt met Begoniastraat –				
Eedstraat	4	0	0	4

Plaats	Aantal ongevallen	Aantal doden	Aantal zwaar gewonden	Aantal licht gewonden
N60 Gavere – Kruispunt met N439	3	0	4	4
N70 Lochristi – Kruispunt met Hoekstraat	3	0	0	7
N409 Deinze – Kruispunt Aarseleweg Martelarenplein	4	1	3	5
N424 Gent – Kruispunt met N456	3	0	2	2
N434 Sint-Laureins – Kruispunt met Sint-Jansstraat	4	0	0	4
N436 Zelzate – Kruispunt met Kasteelstraat	3	0	0	5
N437 Deinze – Kruispunt met N466	3	0	0	4
N444 Merelbeke – Kruispunt met Van Goethemstraat -. Streeppstraat	3	0	0	4
N444 Merelbeke – Kruispunt met Bergstraat	4	0	1	5
N444 Merelbeke – Kruispunt met Froterstraat- Platoon	3	0	1	5
N445 Destelbergen – Kruispunt met Galgenberglaan	4	0	0	5
N449 Lochristi – Kruispunt met N70	3	0	11	3
N449 Lochristi – Kruispunt met Beerveldedorp Toleindestraat	4	0	1	5
N452 Nazareth – Kruispunt met Steenweg	8	0	1	12
N456 Kaprijke – Kruispunt met Ledestraat	3	0	2	2
N456 Kaprijke – Kruispunt met N49	3	0	2	4
N459 Zulte – Kruispunt met Karreweg	4	0	2	3
N465 Oosterzele – Kruispunt met Molenstraat	3	0	3	2
N466 Gent – Kruispunt met Mariakerksesteenweg	3	0	1	3
N466 Gent – Kruispunt met N461	4	0	1	8
N499 Aalter – Kruispunt met Aalterstraat	3	0	0	3
N499 Aalter – Gemeenteplein	3	0	1	2

Volgende werken worden gepland om de verkeersveiligheid te verbeteren.

Gent. Kruispunt R40 met de Bevrijdingslaan en Brugsesteenweg : aanpassingswerken zijn voorzien in het kader van het pilootproject R40 – Rooigemlaan ;

Sint-Martens-Latem.

Kruispunt N43 met de Golfiaan

Kruispunt N43 met de Tweedreven : aanpassingswerken zijn voorzien in het kader van de moderniseringswerken N43 ;

Gent. Kruispunt N60 met Kregelstraat en Klassestraat. Dit kruispunt zal worden uitgerust met een driekleurige lichtsignalisatie ;

Oosterzele. Kruispunt N465 met de Molenstraat : de verkeersproblematiek zal worden opgelost na de openstelling van de nieuwe N43 Gent-Geraardsbergen ;

Deinze. Kruispunt N35 met de N43 : wordt fysisch heringericht door sluiting van de doorsteek in de middenberm ter hoogte van de Machelenstraat. Tevens zal de cyclus van de driekleurige verkeerslichten aldaar worden aangepast ;

Deinze. Kruispunt N35 met de Kregelstraat (kmp. 10,8 en 70,9) ; de verkeerssituatie wordt bestudeerd, dit met het oog op een eventuele verbetering van de verkeersveiligheid ;

Zulte. Kruispunt N43 en N459 : de herinrichting

van dit kruispunt is gepland in het kader van de wegeniswerken (modernisering) aan de N459 ;

- Deinze. Kruispunt N409 met de Aarseleweg : er zijn verbeteringen gepland aan de wegeninfrastructuur van de N409 in de doortocht van Vinkt ;
- Deinze. Kruispunt N437 met de N466 : kortelings (september 1989) werden aldaar losse lagen veiligheidskantstenen geplaatst teneinde het kruispunt overzichtelijker te maken ;
- Zulte. Kruispunt N459 met de Karreweg : de herinrichting van dit kruispunt is gepland in het kader van de wegeniswerken (modernisering) aan de N459 ;
- Moerbeke-Waas. Kruispunt N49 met de Kruisstraat ; zal worden omgevormd tot verkeerswisselaar – type B in het kader van de omvorming van de N49, vak Antwerpen-Zelzate, tot A11 – autosnelweg ;
- Wachtebeke. Kruispunt N49 met Langelede : dit kruispunt zal worden vervangen door een overbrugging ;
- Zelzate. Kruispunt N49 met R4 – Westelijke industrieweg : de verkeerswisselaar type B zal worden vervolledigd (bouwen van brug, aanleg afrit Eeklo-Gent en oprit Zelzate-Antwerpen).
- Kaprijke. Kruispunt met N456 met N49 zal omgevormd worden tot verkeerswisselaar type B.

**II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANT-
WOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE
TERMIJN (R.v.O. art. 69,5)**

**L. WALTNIEL
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING**

Vraag nr. 199
(zitting 1988-1989)
van 19 september 1989
van de heer W. VAN DURME

AROL – Personeelsvermindering sinds staatshervorming

Naar verluidt zou sedert het inwerking-treden van de staatshervorming het personeel van de AROL, afdeling Ruimtelijke Ordening, te Gent met de helft zijn verminderd. Om deze reden loopt de behandeling van dossiers een gevoelige achterstand op.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

- of ook in de andere provinciale diensten het personeelsbestand werd verminderd ;
- welke de reden is van de personeelsafbouw ;
- of de personeelsvermindering al dan niet toevallig samen valt met de staatshervorming van 1988 ;
- hoeveel personeelsleden in de onderscheiden provinciale diensten van Ruimtelijke Ordening in dienst waren op 1 januari 1988 en op 1 juli 1989 ?

Vraag nr. 213
(zitting 1988-1989)
van 5 oktober 1989
van de heer H. SUYKERBUYK

Ruimtelijke ordening en stedenbouw – Afwijkingen van de gewestplannen

Bij besluit d.d. 15 maart 1989 heeft de Executieve beslist een aantal volgens de stedenbouwwet toegelaten afwijkingen van de voorschriften van de gewestplannen, niet meer toe te staan.

Ten gronde is deze beslissing verdedigbaar. Er rijst wel een probleem omtrent het inwerking-treden van dit besluit. Het besluit verscheen in het Belgisch Staatsblad van 6 juni 1989.

Volgens alle rechtsbeginselen vallen aanvragen, vóór die datum ingediend niet onder toepassing van het besluit.

Kan de geachte Minister bevestigen dat deze stelling de juiste is ?

**T. KELCHTERMANS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING**

Vraag nr. 339
(zitting 1988-1989)
van 19 september 1989
van de heer W. VAN DURME

Werking collectorennet Eeklo – Dimensionering waterzuiveringsstation

Het collectorennet van Eeklo werd uitgevoerd in de jaren 1976 tot 1980. De kostprijs bedroeg voor de WZK 222.859.814 frank en voor de stad Eeklo 48.677.888 frank.

Het collectorennet werd nog steeds niet in dienst gesteld omdat er nog geen duidelijkheid bestond omtrent de dimensionering van het waterzuiveringsstation. Ondertussen werd in samenspraak met de WZK besloten om de drie pompstations, nodig voor het in-gebruik-nemen van de collectoren, te bouwen en het rioleringswater van Eeklo voorlopig gravitair te lozen in het afleidingskanaal van de Leie.

In de loop van de jaren werden herhaalde malen ter zake beloften gedaan en uiteindelijk werd het dossier voor het plaatsen van drie pompstations aanbesteed op 24 augustus 1988. Normaal zou de toewijzing gebeuren in december 1989. Op 17 augustus 1989 echter deelde de bevoegde Minister mee dat er „zich enige technische problemen” stellen en de werken door de VMZ moeten worden heraanbesteed. In negen jaar tijd heeft de VMZ zich steeds beroepen op het argument van „technische problemen” om de werken uit te stellen, zodat een miljoeneninvestering verschillende jaren zonder nut is geweest.

Het afvalwater van Eeklo komt in het Schipdonkkanaal terecht, dat zwaar is vervuild en uitmondt in de zee tussen Heist en Zeebrugge. Dit gegeven toont het dringend karakter van de bouw van een zuiveringsinstallatie aan.

Kan de geachte Minister mij mededelen :

- wanneer de „technische problemen” zullen opgelost zijn en de werken zullen uitbesteed worden ;
- waarom een gemeente die een volledig collectorennet bezit geen prioriteit krijgt inzake de verdere afwerking ;
- of het juist is dat de VMZ aan een studie voor de bouw van een zuiveringsinstallatie te Eeklo werkt en zo ja, welk het voorziene tijdschema is voor het beëindigen van de studie ;
- of deze studie alleen de mogelijkheid onderzoekt voor het bouwen van een zuiveringsinstallatie en niet de werken zelf (inplantingsplaats, aard van de installatie en dergelijke) ?

Vraag nr. 361
(zitting 1988-1989)
van 9 oktober 1989
van de heer H. LAUWERS

0 VAM-plan – Uitgevaardigde vergelijkingen, plannen en richtlijnen inzake slib

In het OVAM-plan (besluit van de Vlaamse Executieve d.d. 25 februari 1987) worden vergelijkingen, doelplannen, afvoerplannen en richtlijnen aangekondigd met betrekking tot slib van waterzuivering, rioolslib, septisch materiaal, baggerspecie en meer.

Kan de geachte Minister mij meedelen of deze reeds zijn uitgevaardigd? Welke? Welke niet? Hoe kwamen ze tot stand, wat bepalen ze en met welk doel?

Vraag nr. 363
(zitting 1988-1989)
van 9 oktober 1989
van de heer H. LAUWERS

Slibverwerking – Nadere gegevens verkeerde en geweigerde vergunningen

De Gemeenschapsminister antwoordt op vraag nr. 300 van 3 augustus 1989 dat er 47 vergunningen werden verkend voor slibverwerking, alle in eerste aanleg. 13 aanvragen werden geweigerd.

- A. Kan de Gemeenschapsminister, wat deze 47 vergunningen betreft, een antwoord geven op de volgende vragen?
1. Aan wie werden deze 47 vergunningen elk toegekend?
 2. Op welke datum werden deze afgegeven en voor welke periode?
 3. Voor welke hoeveelheden slib werden deze vergunningen afgegeven (dit dient immers in elke vergunning te worden vermeld)?
 4. Welke is de vergunde behandeling van ieder van de 47 genoemde vergunningen?
 5. Welke is de definitieve verwijdering van het slib en dit per vergunning (deze bepaling dient eveneens vermeld te worden in iedere vergunning)?
- B. Volgens het antwoord van de Gemeenschapsminister werden er 13 vergunningen geweigerd.
1. Welk waren deze aanvragen?
 2. Wanneer werden ze gedaan?
 3. Op welke behandeling of „storingen” hadden ze betrekking?
 4. Wat was voor elke vergunningsaanvraag de reden tot weigering?

D. COENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 151
(zitting 1988-1989)
van 27 september 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Wedde-uitkeringen docent-verpleegkunde – Bezoldigingsregeling

Uit herhaalde vragen om tussenkomsten inzake de wedde-uitkeringen voor leerkrachten met het ambt van „Docent-verpleegkunde” in het Vlaamse Gemeenschapsonderwijs blijken er zich duidelijk problemen voor te doen. Kan de heer Minister van Onderwijs mij de nodige toelichting verstrekken inzake de bezoldiging van deze leerkrachten in het para-medisch hoger onderwijs van het korte type?

De onaanvaardbare situatie van de problematiek van de ontbrekende weddeschalen of de problematiek van de weddeanomalieën in het hoger onderwijs van het korte type sinds 1.4.1972 (KB 27.6.1974).

Wanneer verhoopt de heer Minister van Onderwijs deze problematiek te regulariseren en wat is voorzien voor de inmiddels verstreken termijn. Voor bepaalde personeelsleden is 213 van hun onderwijsloopbaan inmiddels verstreken en ze zijn niet één maand een rechtmatige wedde uitgekeerd.

- L. De betaling van de leerkrachten „Docent-verpleegkunde” in het para-medisch hoger onderwijs van het korte type bestaat uit het hoofdstuk E van het artikel 2 van het KB van 27.6.1974; deze bezoldiging is enkel een betaling, pro rata temoris, naar analogie van de regenten in het secundair onderwijs (weddeschalen code 301, 302 en 346 – rekencentrum) voor de lesvakken van het ambt.

De opleiding tot regent of Technisch regent bestond tot het schooljaar 1986-1987 uit een tweejarige opleiding. Kan de heer Minister mij toelichten waarom de weddeschaal van de regent eveneens toepasselijk is voor de docent-verpleegkundige in het para-medisch hoger onderwijs, rekening houdend met het feit dat de Docent-verpleegkundige met diploma Graduaat Ziekenhuisverpleegkundige, een driejarige opleiding betreft, bovendien een D-diploma vereist en drie jaar nuttige ervaring, dat bovendien de Docent-verpleegkundige met diploma: Graduaat Sociaal verpleegkundige een vierjarige opleiding betreft, bovendien een D-diploma en drie jaar ervaring vereist.

Wil de heer Minister mij tevens toelichten waarom de lessen TV de weddeschaal – code rekencentrum nr. 316 (leraar Hoger Onderwijs van het korte type met diploma Hoger Technisch Onderwijs le graad – Organiek stelsel) wordt toegepast, maar dan door het Bestuur Geldelijke Loopbaan van het Ministerie van Onderwijs als vereist diploma een Universitaire titel wordt geëist, terwijl de lesmaterie gaat over Technisch verpleegkundige handelingen

die door een geneesheer kunnen toevertrouwd worden aan de beoefenaars van de verpleegkunde overeenkomstig het KB van 11.3.1985 (B.S. 22.3.1985). Verpleegkunde is immers een para-medisch beroep waarvoor geen opleiding bestaat aan de universiteit of gelijkgestelde inrichting.

Wil de heer Minister van Onderwijs dan uiteindelijk toelichten waarom een relevante weddeschaal voor het ambt van „Docent-verpleegkunde” tot op heden ontbreekt, rekening gehouden met de duur van de opleiding en het aantal lessen in een voltijdse onderwijsopdracht die bovendien aanzienlijk meer draagt dan deze van de regenten.

Kan de heer Minister van Onderwijs toelichten waarom door de dienst Geldelijke Loopbaan van zijn ministerie leerkrachten „Docent-verpleegkundige” met gelijke bekwaamheidsbewijzen in verschillende Vlaamse Gemeenschapsscholen willekeurig met verschillende weddeschalen van de regent in het secundair onderwijs worden bezoldigd? Verschillende personeelsleden wijzen op de willekeurige interpretaties door de ambtenaren bij uw ministerie voor hun wedde-uitkering (uitbetaling volgens de weddeschalen code rekencentrum ofwel 301, ofwel 302, ofwel 346).

Kan de heer Minister toelichten waarom een Docent-verpleegkundige in het Vlaams Gemeenschapsonderwijs in het bezit van de vereiste bekwaamheidsbewijzen, maar aangevuld met het diploma van „licentiaat in de medisch-sociale wetenschappen en het ziekenhuisbeleid” een bezoldiging geniet voor TV overeenkomstig code rekencentrum 502 (Leraar HOKT met diploma van Universitair niveau) en voor PV overeenkomstig code rekencentrum 346 (Regent Hoger Secundair Onderwijs)? De weddeschaal Licentiaat kan immers slechts verleend worden na ten minste 4 jaar Universitair onderwijs, de hogervermelde licentie voldoet geenszins aan deze eis.

Kan de heer Minister verklaren waarom een Docent-verpleegkundige in het bezit van de vereiste bekwaamheidsbewijzen, maar aangevuld met het diploma van „Licentiaat Criminologie” dan slechts een bezoldiging geniet overeenkomstig weddeschaal code rekencentrum 316 (leraar HOKT werkzaam in Hoger onderwijs kort type – Organiek) voor lessen TV en een bezoldiging overeenkomstig weddeschaal – code rekencentrum 346 voor de lessen PV

6. Vanaf 1 september 1985 gaf uw ambt (toenmalig nog Nationaal) opdracht aan de diensten Geldelijke Loopbaan van het Ministerie van Onderwijs voor de leerkrachten met ontbrekende weddeschalen in het Hoger Onderwijs van het korte type een zogenaamd „ontwerp van KB” inzake bezoldiging toe te passen. Op grond hiervan ging de dienst Geldelijke Loopbaan van het Ministerie van Onderwijs voor bepaalde personeelsleden met het ambt van Docent-verpleegkundige de bezoldiging uitkeren volgens het weddebarema code rekencentrum 346, terwijl andere personeelsleden met identieke be-

kwaamheidsbewijzen uitbetaald bleven op het barema code rekencentrum 301 (regent LSO).

In februari 1986 werd door het hoofd van de dienst Geldelijke Loopbaan, deze maatregel ongedaan gemaakt, zonder enige verklaring, en werden met terugwerkende kracht terugvorderingen op de wedde-uitkeringen van de eerste categorie personeelsleden „Docent-verpleegkundige” ingesteld.

Wil de heer Minister de rechtsgrond toelichten van deze willekeurige maatregel die door de dienst Geldelijke Loopbaan van zijn Ministerie werden uitgevoerd.

7. Kan de heer Minister toelichten wie de last moet dragen van terugvorderingen op wedde-uitkeringen ontstaan door foutieve handelingen van ambtenaren van zijn Ministerie; dergelijke terugvorderingen worden immers beschouwd als onverschuldigde betalingen, het brutobedrag wordt afgetrokken van het nieuw toegekend nettobedrag en voor de voorheffingen wordt gewoon een negatieve taksfiche document 281.25 aan het personeelslid toegestuurd.

Kan de heer Minister verklaren waarom een personeelslid de last dient te dragen van foutieve handelingen die door een ambtenaar van het bestuur Geldelijke Loopbaan worden begaan in het licht van artikel 1382 van het Burgerlijk Wetboek?

Vraag nr. 154
(zitting 1988-1989)
van 3 oktober 1989
van de heer L. VANHORENBEEK

Para-medisch onderwijs korte type – Regeling bekwaamheidsbewijzen ambt van docent-verpleegkundige

Als gevolg van de talrijke moeilijkheden die personeelsleden van het Vlaams gemeenschapsonderwijs ondervinden met hun bekwaamheidsbewijzen, gelieve het de heer Minister van Onderwijs, mij de volgende inlichtingen te willen verstrekken in verband met het ambt van docent-verpleegkundige (MB van 18.12.1987 – B.S. 25.12.1987) in het para-medisch hoger onderwijs van het korte type.

1. Diploma's

De wet van 7 juli 1970 (zoals gewijzigd) inzake de algemene structuur van het hoger onderwijs bepaalt in artikel 1, § 3, dat het hoger onderwijs bestaat uit het universitair onderwijs en de verschillende taken van het hoger onderwijs buiten de universiteit (lange en korte types).

Kan de heer Minister van Onderwijs mij toelichten waarom de leraar algemene vakken (licentiaat/geaggregeerde hoger secundair onderwijs) zonder meer onderwijs mag geven in het Hoger Onderwijs buiten de Universiteit zonder in het bezit te zijn van aggregatie voor het Hoger Onderwijs.

Artikel 10 van de wet van 7 juli 1970 verleent aan de leraar algemene vakken immers automatisch een aggregatie voor het hoger onderwijs waar deze aggregatie niet bestaat.

2. Pedagogisch Getuigschrift

Wil de heer Minister van Onderwijs mij de toepassing toelichten van artikel 17, § 3 van de wet van 7 juli 1970 op de docent-verpleegkundige in het bezit van wettelijke bekwaamheidsbewijzen voor de uitvaardiging van het K.B. van 22 april 1969 op de bekwaamheidsbewijzen en de wet van 7 juli 1970 inzake de algemene structuur van het hoger onderwijs.

Artikel 17, § 3 in afwijking van artikel 10 worden de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel die vast benoemd zijn in de instellingen die volgens artikel 4, §§ 3 en 4 geklasseerd in het korte type beschouwd als hebbende de vereiste titels en nuttige ervaring”

Het geciteerd artikel 17, § 3 van de organieke wet op het Hoger Onderwijs bestaat uit twee identieke alinea's : een eerste alinea voor de personeelsleden van het hoger onderwijs buiten de universiteit – lang type, een tweede alinea bedoeld voor de personeelsleden buiten de universiteit – kort type.

Bij navraag blijkt het geciteerd artikel 17, § 3 geen enkel probleem in zijn toepassing te geven bij de personeelsleden van het hoger onderwijs buiten de universiteit in de lange types. Inzake de toepassing van het tweede alinea van artikel 17, § 3 meer bepaald voor de docent-verpleegkundige in het paramedisch hoger onderwijs (korte type) wordt door uw Ministerie een verschillende interpretatie aan deze betekenis gegeven, zodat ze niet meer in het bezit zouden zijn van de vereiste bekwaamheidsbewijzen. Kan de heer Minister mij deze verschillen in interpretatie toelichten ?

3. De geciteerde organieke wet op het Hoger Onderwijs van 7 juli 1970 voorziet in de uitreiking van een geëigend certificaat van pedagogische bekwaamheid, meestal afgekort GPB genoemd, meer dan achttien jaar na het uitvaardigen van deze organieke wet werden deze GPB-certificaten nog steeds niet ingesteld, niettegenstaande ze wettelijk voorzien werden voor alle leerkrachten die onderwijs geven in het Hoger Onderwijs, zij vormen immers een vervanging voor aggregatie voor het hoger onderwijs.

De leraar algemene vakken (licentiaat) is in het overgangsstelsel hiervan vrijgesteld, terwijl voor de docent-verpleegkunde wel een getuigschrift van pedagogische bekwaamheid, het vroegere D-diploma, wordt gevraagd. Dit getuigschrift, voorzien voor het secundair onderwijs, volgens de bepalingen van het KB van 22 april 1969, wordt merkwaardig, bij analogie, ook voor het Hoger Onderwijs vereist. De wet van 7 juli 1970 voorziet in artikel 10, § 7 gezinszins de verplichting tot het bezit van een GPB, het bezit ervan geeft enkel de mogelijkheid een vaste benoeming in het hoger onderwijs te bekomen, na 3 jaar nuttige ervaring in het hoger onderwijs.

Kan de heer Minister van Onderwijs mij toelichten geven waarom de personeelsleden docent-verpleegkundige in het gemeenschapsonderwijs aan hogere eisen dienen te voldoen in het overgangsstelsel dan

deze voorzien in artikel 10, § 7 van de wet van 7 juli 1970 ?

4. Nuttige ervaring

Het statuut van het bestuurs- en onderwijzend personeel van het gemeenschapsonderwijs, het KB van 22 maart 1969 voorziet in artikel 3 dat de personeelsleden belast met de lessen TV, BP en PV in het Hoger Onderwijs dienen te beschikken over „nuttige ervaring”. Deze nuttige ervaring kan worden opgedaan binnen of buiten het onderwijs en beiden worden op dezelfde voet gesteld.

De interpretatie van het KB van 22 april 1969 inzake de bekwaamheidsbewijzen, eisen naast deze nuttige ervaring, opgedaan in het onderwijs, tevens een nuttige ervaring opgedaan in het ambt of beroep buiten het onderwijs. Kan de heer Minister toelichten waarom deze eis ook opgelegd is geworden aan personeelsleden die in dienst traden van het Vlaams Gemeenschapsonderwijs voor de periode van 22 april 1969 en voor 7 juli 1970 ? Kan de heer Minister tevens de redenen laten kennen waarom hierop geen afwijkingen kunnen worden verkregen zoals zulks wel het geval is voor personeelsleden die een vaste benoeming moesten verkrijgen na het in werking treden van de organieke wet op het Hoger Onderwijs.

Wil de heer Minister bovendien toelichten waarom de diensten van zijn Ministerie deze regel nog steeds foutief blijven toepassen nadat de Belgische Staat reeds bij herhaling door rechterlijke uitspraken van de Rechtbank van Eerste Aanleg en het Hof van Beroep te Brussel in het ongelijk is gesteld inzake deze interpretatie.

Kan de heer Minister tevens een verklaring geven waarom schending van artikel 92 van de Grondwet door de diensten van zijn Ministerie ongesanctioneerd blijven, het reeds geciteerd artikel 17, § 3 van de wet van 7 juli 1970 verhindert immers een betwisting over deze nuttige ervaring voor de personeelsleden in dienst van het Vlaams Gemeenschapsonderwijs voor deze wet op 1 september 1970 in werking is getreden.

**Vraag nr. 156
(zitting 1988-1989)
van 4 oktober 1989
van de heer A. DENYS**

Tijdelijk leraarsambt in secundair beroepsonderwijs – Evaluatie „nuttige ervaring” en cumul met diensten in privé-sector

Ik zou de geachte Gemeenschapsminister van Onderwijs dank weten mij een bescheid te willen geven op de volgende vragen.

1. Op welke wijze kan een tijdelijke leraar in het secundair beroepsonderwijs (technische vakken en beroepspraktijk) die niet de vereiste bekwaamheidsbewijzen bezit, dit tekort aanvullen met nuttige ervaring ?

2. Mag te dien einde worden gecumuleerd met diensten in de privé-sector ?
3. Welke zijn de voorwaarden opdat deze prestaties dan als nuttige ervaring worden erkend ?
4. Kan het tekort aan bekwaamheidsbewijzen op deze wijze worden aangezuiverd ?
5. Mogen daarbij nog uren sociale promotie en/of uren dagonderricht worden gegeven, of is er een beperking ?
6. Gesteld dat dergelijke cumulatie mogelijk is, is het lesgeven dan nog hoofdamt of wordt het bijamt ?

Vraag nr. 159
(zitting 1988-1989)
van 9 oktober 1989
van mevrouw N. MAES

Gemeenschapsscholen in Brussel – Fusie

Enkele jaren geleden werd het Koninklijk Atheneum van Oudergem gefusioneerd met het KA-Etterbeek.

Omdat in het daaropvolgende schooljaar de leerlingennorm in het KA-Oudergem niet meer bereikt werd, werd de school gesloten.

Momenteel werd het KA-Brussel in eerste fase gefusioneerd met Schaarbeek.

Niettegenstaande de norm van 166 nu nog niet bereikt wordt, bestaat de vrees dat voor het schooljaar 1990-1991 Schaarbeek hetzelfde lot zal moeten ondergaan als Oudergem.

Gaarne vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Welke preventieve maatregelen zullen er genomen worden om een fusie van Schaarbeek met Etterbeek te voorkomen ?
2. Meent de Minister niet dat alles in het werk moet gesteld worden om de Nederlandstalige middelbare scholen in het Brusselse te behouden ? Wat zal hiervoor concreet worden gedaan ?
3. De leerlingen worden per bus van de ene school naar de andere „getransporteerd”. Omwille van de stadsdrukke, buspanne.. . valt het meermaals voor dat de kinderen de school laatijdig bereiken. Kan hiervoor geen andere oplossing worden voorgesteld ?

J. SAUWENS
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 247
(zitting 1988-1989)
van 18 september 1989
van mevrouw N. MAES

Ministeriële departementen – Indienstneming geologen

Wat de indienstneming van geologen betreft, scoort

België enorm laag. De Bondsrepubliek heeft een ploeg van 40 geologen, in Frankrijk heeft op elk departement een geoloog in dienst, in Nederland spelen geologen een centrale rol bij onder andere waterwerken. . .

In alle Europese landen is geoloog een erkend beroep, behalve in ons land.

Hierover zou ik de geachte Minister de volgende vragen willen stellen.

- Meent de Minister niet dat de overheid enorm grote risico's neemt door het werk van de geologen hoofdzakelijk te laten opknappen door ingenieurs ?
- Is hij niet van oordeel dat de geologen over de meeste kennis beschikken inzake geologische structuren en bodemgegevens, nodig voor de realisatie van alle openbare werken ?
- Zullen er initiatieven genomen worden om meer geologen in dienst te nemen op de ministeriële departementen ?

Zo neen, hoe kan er dan gesproken worden van onder andere een verantwoord beleid inzake openbare werken ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Vraag nr. 249
(zitting 1988-1989)
van 18 september 1989
van de heer M. SCHOETERS

Havens en aanhorigheden – Precieze datum van aanbesteding van het verdiepen van het Vijfde Havendok en het Amerikadok

Met genoegen heb ik het antwoord van de geachte Minister op mijn parlementaire vraag nr. 182 gelezen, waarvoor ik hem van harte dank.

Aangezien het jaar ondertussen al ver gevorderd is, had ik graag vanwege de Gemeenschapsminister vernomen, wanneer precies de aanbesteding dit jaar zal gebeuren.

De uitvoering van de werken is een topprioriteit van de Antwerpse haven.

Vraag nr. 251
(zitting 1988-1989)
van 21 september 1989
van de heer M. SCHOETERS

Sint-Annastrand – Plaatsing zandvangende windschermen

Zoals de geachte Minister zelf ter plaatse heeft kunnen vaststellen is de creatie van een zandstrand in het kader van het Sigmaplan een groot succes geworden.

Deze verwezenlijking heeft de afgelopen zomer een grote aantrekkingskracht uitgeoefend op de bevolking

en heeft in brede middens een positieve respons gekregen. Het is bijgevolg noodzakelijk deze werken voort te zetten.

De aanwezigheid van zand betekent echter ook dat dit door de wind wordt meegenomen en soms hinderend is voor de nabij gelegen horeca-bedrijven.

Voor zo'n probleem is aan onze kust een goede oplossing uitgewerkt door het plaatsen van zandvangende windschermen.

Vandaar dat ik de volgende vragen zou willen stellen.

1. Kan de Gemeenschapsminister een opdracht geven zandvangende windschermen te zetten aan het St.-Annastrand ?
2. Hoe en wanneer zullen de werken worden voortgezet ?

Vraag nr. 254
(zitting 1988-1989)
van 27 september 1989
van de heer M. DESUTTER

Rijkswegen – Overdracht en overname door gemeenten in het arrondissement Brugge

Graag vernam ik betreffende de overdracht en overname van rijkswegen door de gemeenten voor het arrondissement Brugge welke rijkswegen zouden kunnen overgedragen worden binnen de steden en bebouwde kom enerzijds en buiten de steden en bebouwde kommen anderzijds.

Graag vernam ik tevens voor hetzelfde arrondissement welke gemeentewegen door het rijk zouden kunnen overgenomen worden in een nabije of verdere toekomst.

Vraag nr. 255
(zitting 1988-1989)
van 27 september 1989
van de heer M. DESUTTER

***Wegen en hun aanhorigheden – Wegwerken verkeers-
onveilige situaties te Jabbeke***

De oprit in Jabbeke van de autosnelweg A 10 naar Oostende is algemeen gekend als een zeer gevaarlijke oprit. Het is een wonder dat hier niet meer ongevallen gebeuren.

Ook het abrupt eindigen van de N 377 op de Stationstraat in Jabbeke vraagt om ongelukken.

Ten slotte bestaat er in Jabbeke de gekke situatie dat je vanuit deze gemeente via de autosnelweg E 40 naar Nieuwpoort kunt maar niet andersom. Met andere woorden er is wel een oprit maar geen afrit.

Graag vernam ik wanneer deze drie gevaarlijke situaties zullen rechtgetrokken worden.

Bestaan er ter zake concrete plannen ? Wanneer kunnen deze uitgevoerd worden ?

Vraag nr. 257
(zitting 1988-1989)
van 27 september 1989
van de heer W. CORTOIS

Verkeersveiligheid – Maatregelen tegen geluidsoverlast en aanpassing wegdek in woongebieden Vilvoorde en Grimbergen

De Rijksweg Brusselsesteenweg maakt de verbinding uit tussen de BUDA-brug aan de grens van het hoofdstedelijk gebied Brussel en de Verbrande Brug op het grondgebied Grimbergen. Voor een stuk loopt hij doorheen woongebieden van Vilvoorde en Grimbergen. Hij wordt hoe langer hoe meer gebruikt, vooral door zware vrachtwagens, die vanaf de Ring rond Brussel hun weg zoeken naar de industriezones langsheen het kanaal en de nijverheidsgebieden omheen Mechelen. Dit zwaar verkeer zorgt voor heel wat lawaai en gevaar. Op zijn minst dringt zich dus een drastische snelheidsbeperking op terwijl het wegdek zelf voor verbetering vatbaar is.

De bezorgdheid van de geachte Gemeenschapsminister kennende voor de bescherming van de woongebieden dring ik aan op concrete maatregelen vooraleer zich ernstige ongelukken voordoen. Graag vernam ik van de Gemeenschapsminister welke maatregelen hij zal nemen. Hij kan ongetwijfeld op de volle medewerking van het Vilvoords Stadsbestuur rekenen.

Vraag nr. 262
(zitting 1988-1989)
van 3 oktober 1989
van de heer J. DE ROO

Waterwegen en hun aanhorigheden – Maatregelen tegen vervuiling Schipdonkkanaal en planning baggerwerken

Via de pers vernam ik dat het Schipdonkkanaal sterk vervuild is. Welke maatregelen worden ter zake genomen ?

Het lijkt mij tevens onontbeerlijk om spoedig de normale diepte van het kanaal terug te herstellen. Op dit ogenblik is de diepgang in het kanaal vrij beperkt.

Wanneer zal met de uitbaggering van het kanaal tot de normale diepte worden begonnen ?

Hoe ziet op dit ogenblik de planning van de baggerwerken op het kanaal er uit ?

Waar wordt het besmette baggerslib nu gestort ?

Mag men ervan uitgaan dat het kanaal als waterweg zal worden afgeschreven, gelet op het feit dat er de jongste vijf jaar omzeggens geen baggerwerken meer plaatsvonden ?

Vraag nr. 264
(zitting 1988-1989)
van 5 oktober 1989
van de heer R. VAN STEENKISTE

Vernietigen van chemische munitie te Houthulst en de daaraan verbonden maatregelen – Resultaten wetenschappelijke studie

In verband met de nog steeds te Houthulst opgeslagen

chemische munitie werden er reeds door DOVO bepaalde maatregelen getroffen om door middel van een meteo-station enkele basisgegevens te kunnen registreren, zoals : windrichting, windsnelheid, temperatuur en vochtigheidsgraad.

Volgens deskundigen zou echter een zo nauwgezet mogelijke wetenschappelijke omschrijving van het potentieel gevaar dienen te worden opgemaakt.

Teneinde hiertoe te kunnen komen werd bij het Ministerie van Openbare Werken hierover een wetenschappelijke studie aangevraagd.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister :

1. of deze aangevraagde studie is toegestaan ;
2. wanneer de resultaten van deze studie zullen bekend zijn, aangezien op grond van deze resultaten een effectief rampenplan zal worden opgesteld.

RECHTZETTING

Bulletin van Vragen en Antwoorden Nr. 18 van 13 oktober 1989

- Blz. 774 - le kolom

Na L. VAN DEN BOSSCHE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN
EN OPENBAAR AMBT

invoege wat volgt :

„Vraag nr. 83
van 4 september 1989
van de heer G. ANNEMANS”